

NA BRUSEL VÁVRO!

**Vlastenecká komedie se zpěvy a tanci o lásce nezbedného poslance
ke krásné missce a šlechtěném prezidentovi!**

**Máňa – miss Kocourkov 2020
televizní rosnička**

**Uršula KLUKOVÁ
Gala MACKŮ**

Marcela – její šeredná kamarádka

MARTA OLŠROVÁ

Václav – čerstvě zvolený poslanec

Michal GULYÁŠ

Tonda – předseda Václavovy strany

Petr MARTIŇÁK

Daniel – bankéř a bursián

Jaroslav SYPAL

První/druhý/třetí hráč golfu

Jiří HELEKAL

Lenin

Dalajláma – Tibetská doga

Cornuto – hrabě

Hostinský Palivec

F.Ringo ČECH

Pan prezident

Forbiny

Zatažená opona. Na forbínu vychází nadšená dvojice – nově zvolený poslanec parlamentu v Kocourkově Václav odjíždí do města ujmout se své legislativní funkce. Vyprovází ho jeho přítel Tonda, předseda strany „Poctivého demokratického bohatství“, za kterou Václav kandidoval a za kterou byl zvolen.

Hýří nadšením a plní euforie. Mají každá dva prapory, mávátka a jsou volebně – nevkusně postrojeni.

Tonda: Václave Václavoviči! Vítězství! Jsme jedničky!

Václav: Tondo Tondoviči! Toníku! Jsem tak šťastný!! Bez tvé pomoci, bez mravenčí práce řadových prostých členů naší strany „Poctivého demokratického bohatství“, bych byl víš kde?

Tonda: Vím!

Václav: (ukáže na něj) Ví! (vrhne se mu kolem krku)

Tonda: (dělá mu to dobře, ale s falešnou skromností ho jemně odstrčí) Jestlipak si ještě vzpomeneš co jsem ti říkal, když jsme byli ještě obyčejní řadoví STbáci?

Václav: Vzpomenu!

Tonda: (ukáže na něj) Vzpomene!

Václav: Ale Toníku! Já byl řadovej STbák! Ale ty jsi byl už praporčík! Předseda SSM! Nositel Fučíkova odznaku! Místopředseda SČSP! Člen uličního výboru a zástupce velitele Pomocné stráže VB! Vedoucí pionýrského oddílu „Brežněv“, a vedoucí Jisker! Taková šajba! Už tenkrát! Dobře, že jsem se tě držel!

Tonda: (ukáže na něj) Držel se mě!

Václav: Pamatuješ, jak jsem hned po revoluci vstoupil do strany „Socialistická jistota demokratického stonásobku“, a tys mě to rozmlouval a přemlouval, abych vstoupil do tvé strany „Poctivého demokratického bohatství“, a jak jsem pořád váhal a kolísal až jsi mi několikrát rozbil hubu a já jsem pochopil, kde je moje místo? Pamatuješ?

Tonda: Pamatuju!

Václav: (ukáže na něj) Pamatuje!

**Byl to osud! Ted' jsem po- slancem a všem zajistím blahobyť!!
(obrátil se na diváky)**

**Jak jste chytrí moji drazí voliči a jak dobře jste udělali...óóóó
jak dobře jste rozhodli ve volební místnosti..miláckové moji....**

**Tonda: (přísně)....tak počkat...počkat....(k divákům) Doufám, že tu
není nikdo, kdo by nás nevolil???
(zařve) No tak vy lúzo! Vy chátro! Na něco jsem se vás ptal?
(vyndá obušek)**

Václav: Nekřič na ně Toníku! Jsou to slušní lidé! To nejsou pražáci!

**Tonda: (stále řve a mává obuškem)
Máme přeci demokracii né? Tak se můžu zeptat né?
Taky by tu někdo moh dostat do držky! (chystá se mezi diváky)**

**Václav: (zadrží ho)....(omluvně k divákům)....
Nezlobte se na Toníka! On už je takový prud'as! Tolik miluje
demokracii, že by nejradši zabil každého kdo není demokrat!**

Tonda: Jasná zpráva! Budete št'astný až se z toho poděláte!

**Václav: On to Toník myslí dobře! Je to takový prostý čestný muž z lidu!
Myslí přímočaře! Není úlisný a zákeřný jako vaši šéfové
v práci!**

**Tonda: Jasná zpráva! Nejsi demokrat? Zmlátit a do báně s tebou! Nejsi
šť'astný? (stupňuje vztek a hysterii)
Tu máš po hubě! Máš málo peněz? Tak ti polovinu seberu a
budeš vzpomínat, jak jsi měl předtím hodně! (ještě přitlačí)
A k tomu ještě přes držku! A potom hned do báně!
Chceš sociální jistoty? Do držky a do báně!
(zarazí se.....ticho v sále)**

**Václav: (hledí na něho s obdivem..... (k divákům.....
Tomu říkám politický program! To jsou skvostné názory!
No....on to myslí opravdu dobře....když se nad tím zamyslíte,
já bych řekl, že na tom docela něco je? Je tam takový to.....**

**zdravý jádro že? Možná, že to jen trochu předbíhá dobu...?
(nedočká se odezvy.....**

Ale každý za sebe! Každý z vás zná můj volební program!

A moje životní heslo! Moje krédo! A to vám mohu zaručit!

(postupí na forbínu doprostřed....

NÁROK NA ZDRAVÍ! ZDRAVÍ VŠEM!

(sám k sobě obdivně i k divákům...)

**To je co? To koukáte? Vidím, že jste překvapením úplně vytuhli
.....co? Že už jste to někde slyšeli? Ale houby! To je moje**

vlastní

myšlenka!

ZDRAVÍ VŠEM!

Hurá....hurá....začne hysterčit a mávat praporama....

Tonda: (zarazí ho)

**No tak to bysme měli! (ozve se houkání vlaku) Parlament čeká
Václave!**

NA BRUSEL VÁVRO!

(otevívá se opona a oba vstoupí na jeviště, které je stylizované jako nádražní restaurace.....hospodský leští pulitry, má hospodskou zástěru a čepičku jako Palivec....) (Toník i Václav si sedají ke stolu....na protilehlé straně jeviště je druhý stůl s prázdnýma židlemi....)

Tonda: Ale Václave! Slib mi, že budeš poctivý! Že nic neukradneš!

Václav: Toníku! Jako bys mě neznal! Mám svůj poslanecký plat!

Tonda: Václave! Slib mi, že nevržeš na každou sukni kterou potkáš!

Václav: Moje milenka je nyní moje vlast! Děvky ádié....!

Tonda: Václave! Mysli neustále na náš volební program!

Václav: Toníku! Jako bys mě neznal! Apropo! mohu tě o něco poprosit?

Tonda: Poslanec neprosí! Poslanec poroučí! Já i celá strana jsme ti k dispozici!

Václav: No...jde o ryze soukromou věc....i když co je u poslance soukromá věc že?....Sloužím svým voličům a voliči slouží mě! Tady blízko nádraží Toníku je malé zlatnictví. Vyzvedl bys mi tam malý medailonek na zlatém řetízku? Je na něm miniatura fotografie ze stranického sjezdu!

(Toník odbíhá a cestou ještě činí pokusy políbit Václavovi ruku ten s falešnou skromností uhýbá – nepřesvědčivě!)

(Václav se pohodlně rozvalí a rozhlíží se – vidí Palivce jak cítí půllitr. ten si ho nevšímá....)

Václav: (rozšafně a v dobrém rozmaru) Hej hospodo!

(nic – Palivec nereaguje)

Hej hospodo! (Palivec netečně leští půllitr)

(rozčílí se vstane a jde j hospodskému)

Tak co? Řvu hospodo a vy nic! Jste hluchej, nebo idiot?

Palivec: Idiot jste vy, když řvete hospodo!

Václav: Myslel jsem tím vás!

Palivec: Hospoda je budova! Já jsem hospodskej! Blbečku!

Václav: Kdo je u tebe blbeček ty sluhu tržní ekonomiky? Jsem host a se mnou vstoupila do místnosti tržba....!!!! A ta je ty

hlupáku motorem tvého podnikání! Přinesl jsem do tý tvý pitomý nádražní hospody peníze!

Palivec: No jo! Dyk nemusí být tak zle! Tak je tu položte a můžete zase jít!

Václav: Člověče! Víte kdo já jsem? (vstane a zamává praporem)

Palivec: Praporečník!

Václav: (opovržlivě) Blbečku! Já jsem tvůj poslanec! Nový poslanec parlamentu české republiky v Kocourkově!

Palivec: (chápavě se mu rozjasní) No jo! Jasně! Hned jsem vás poznal! Vy jste ten....no.....(předvádí gorilu) Tofi!

Václav: Houby! Ty seš ale pako! Říkám ti, že jsem tvůj poslanec! Ty jsi mě zvolil, dal jsi mi důvěru a já ti zajistím blahobyt, šťastný život a šťastnou budoucnost!
Mým prostřednictvím budeš jezdit v bavoráku a mít stonásobek průměrné mzdy!

Palivec: (rozzáří se) Kdy?

Václav: Co kdy?

Palivec: Kdy budu jezdit v bavoráku a mít stonásobek průměrné mzdy?

Václav: (Je v rozpacích) Jak kdy? Chlape ty seš opravdu idiot! Já budu jezdit v bavoráku a mít stonásobek průměrné mzdy! Protože sis mě zvolil! Ty to všechno budeš mít mým prostřednictvím!
Chápeš? Jako v tom bavoráku pojedou já, ale jako bys tam jel ty! Já tě v něm zastoupím! V podstatě je to úplně jedno kdo v něm pojedou, ale budu to já! Tvůj člověk!
Kterému důvěřuješ a kterému jsi dal svůj hlas!
Mimochodem – dobře jsi udělal! Čeká tě blahobyt! I tvoje děti!
Máš děti chátro?
(Palivec kroutí hlavou že nemá)
Chyba! Tak na starou rychle hupsni, nebo o to přijdou!)

Palivec: Já nemám na koho bych hupsnul!

Václav: Jak to.....slyšel jsem venku nějaké zvuky, někdo si tam zpíval
myslel jsem, že je to tvoje žena!

Palivec: Já nemám ženu! To byla moje koza! Líza!

Václav: Tak hupsni na kozu! Dáš si pár panáků...Máš ji rád?

Palivec: Mám! Ale jako kamarádku! Takhle jak vy myslíte pane
poslanče, tak né! To né! (stydí se) Ona už někoho má! Ferdu!
Obecního kozla! A to já né! To né! Nebudu jí rozbíjet
krásný vztah s Ferdou! Vždyť to je skoro manželství!

Václav: No! Dělej jak myslíš! A něco mi přines!

Palivec: Co by jste si přál pane poslanče?

Václav: Co tam máš?

Palivec: Můžete mít kávu, čaj, kakao, mléko a velký výběr alkoholu...

Václav: Dám si kávu!

Palivec: Prosím....jedna kávička....
(odejde do zákulisí a vykukuje)
musí to být káva....já....

Václav: Né! To je fuk! Čaj!

Palivec: (znovu vykukuje) Černej – zelenej, nebo ovocnej?

Václav: Ovocnej!

Palivec: Ovocnej jo? safra.... ovocnej....

Václav: Tak obyčejnej! Černej!

Palivec: Černej...černej...kam jen jsem ho dal....kruci...
Pane poslanče! Co takhle kakao.Máte rád dobrý Holandský?

Václav: Ale jo! Klidně. Kakao.

Palivec: Jedno kakaíčko pro pana poslance....Lízo...Lízo...mlíčko..
pane poslanče – umíte podojit kozu? Lízo...Lízinko!
Kurva! (ozve se strašný rachot, jako když se sype železářství)
Zdrhla mrcha! I s kakaem!
 (hrozí směrem do zákulisí)
Mrcho nevděčná! Se mnou se s miminkem rozluč!
Co dobrou kvalitní minerálku?

Václav: Jo.

Palivec: Z bublinama nebo bez?

Václav: Z bublinama!

(Palivec vchází nesa odpornou sklenici z vodou...cmrndá jí po zemi..)

Palivec: Prosím....jedna minerálčička....

Václav: (prohlíží si minerálku) Kde jsou ty bubliny....?

Palivec: Kde jsou....kde jsou...safra...tady! (vítězně) Podívejte! Tady je
 jedna mrška....tady u dna, vidíte jí pane poslanče?

Václav: Znechuceně se napije se a vyprskne...fuj....hnus! Tam něco je?
 To není bublina!

Palivec: Ukažte....(rozesměje se)...ale to nic! To jsou kozí bobky...jak
 ty se tam dostaly.....Lízo...ty malá mrško ...(směje se a hrozí)

(Do hospody vchází Máňa miss Kocourkov 2020 – je neskutečně hnusná – šeredná jak prdel a vrcholně nevkusně oblečená... frivolně usedne a sundává si plissé rukavičky – každou jiné barvy... Oba muži Palivec i Václav úplně vytuhnou... Václav vstane jako robot a hledí na Máňu jako na zjevení... padne na kolena a rozpráhne ruce...)

Václav: Vidíš to taky Palivče? Mě šálí zrak... taková dokonalost taková krása! To je Venuše! Ještě nikdy jsem neviděl takhle nádhernou ženu! To musí být bohyně!

Palivec: Taky že jo! Pane poslanče i mě se podlamují nohy! Kam se na ní Líza hrabe! Je to letošní miss Kocourkov! Jmenuje se Máňa! Vyhrála testy inteligence na televizní rosničku! Má IQ 600 kW!

Václav: Ach...Máňo! Máňo z Kocourkova – předpověď počasí chci slyšet zas a znova!

Palivec: Pane poslanče! Ta vám nedá!

Václav: Já hořím Palivče! Mé srdce prokláto je šípem Amorovým! Já jebu parlament a program volební a kašlu na stranu já toužím být jen s ní!

Palivec: Rozumím vám pane poslanče to jste řekl hezky. Každý kdo jí spatří ztratí rozum! I já! Ale to nemůžu Líze udělat... po tolika letech...

Václav: Vždyť jste říkal, že má kozla Ferdu!

Palivec: Ale to je jen platonický! Děsně smrdí! Líza to nesnáší! Počkejte! Ještě přijde její nejlepší přítelkyně Marcela. Ta je tak hnusná a šeredná, že jste to nikdy neviděl! Odporná a hnusná bytost! Nemůže za to chudák, že se tak narodila. Chová se víc jako služebná, než přítelkyně, není divu – taková zrůda... však uvidíte! Nemůže být daleko. Ty dvě bez sebe nedaj ani ránu!

Máňa: (konečně se přestane obírat sama sebou a rozhlédne se... spatří Václava a úplně vytuhne... v rozrušení padne na kolena

zrcadlově proti

Václavovi...

Vidíš to Palivče? Mě šálí zrak... taková dokonalost, taková krása! To je Apollo! Ještě nikdy jsem neviděla takhle nádherného muže! To musí být Bůh!?!

Palivec: **Taky že jo! Slečno Máňo i mě se podlamují nohy a to nejsem buzna! Kam se na něj Líza hrabe! Je to náš nový poslanec! Jmenuje se Václav!**

Máňa: **Ach...Václave! Začínám hárat!**

Palivec: **Slečno Máňo! Ten vám dá!**

Máňa: **Já hořím Palivče! Mé srdce prokláto je šípem Amorovým! Kašlu na soutěž miss a módu světovou já toužím žít jen s ním - nechci být rosníčkou!**

Palivec: **(vrhne se na kolena před Máňu)**
Jé....slečno Máňo! Když to nevezmete, mohla by jste se přimluvit na Nově za Lízu! Ona by to uměla! Byli jsme spolu už třikrát v peříčku!

(Máňa ho nepřítomně odstrčí – Palivec se zapotácí – milenci si padnou do náručí)

Václav: **Máňo!**

Máňa: **Václave! (padá na kolena před Václava)**

Václav: **Přede mnou otvírá se brána ráje! Vstupme tam spolu láska! Já nechci už nikdy žádnou jinou! Láska na první pohled – čich i hmat! Ach Máňo! Miluji! Miluji! Miluji!**

Máňa: **Já našla v tobě smysl mého žití! Pojd' utrhni mě – jako kvítí! Já láska rozkvetla jsem jenom pro tebe – budu ti věrná! Vstupme do nebe! Ach Václave! Miluji! Miluji! Miluji!**

Oba: **Věrnéé milovááání....nepřeruší žádné zloby naléhááání....**

Marcela: **Á...tady....koukám kde jsi? Nenapadlo mě podívat se na zem!**

Palivec: **(je mu zle) Pane poslanče! Vemte si Kynedril nepozvracíte se!**

Václav: **Dejte mi tři!**

(Marcela spatří Václava a úplně vytuhne – padne ze židle na kolena)

Marcela: **Vidíš to Palivče? Mě snad šálí zrak...taková dokonalost, taková krása! To je Apollo! Ještě nikdy jsem neviděla takhle nádherného muže! To musí být Bůh!**

Máňa: **(obejme ho) Je zadanej! Je můj!**

Václav: **(zděšeně se schovává za Máňu) Jsem zadanej! Jsem její!**

(Marcela je zcela zdrcená.....jde na forbínu a rozpřáhne zoufale ruce k divákům....)

Marcela: **Ach Bože! Já prokletá! Co jsem komu udělala, že jsem tak šeredná a každý muž se s hnusem odvrací! Proč mám tak odporně dlouhé štíhlé nohy a né nádherné krátké baňaté válce a tučná kolena jako mají ostatní? Proč mám tak velká pevná prsa a né ty kouzelné zvadlé sexy poloprázdné pytlíky jako mé št'astnější družky? Nebo ty nádherné prsní prohlubně ze kterých dopředu ční pouze bradavky?
(hrozí k nebesům)**

Ringo: **(k divákům) Ted' to přijde! To co jsem vám říkal na začátku. no....Pavlík Novotný – ty hrozný výhrůžky! Uvidíte! Ona neví, že jsem vám to vykecal....ta bude čumět!**

(Marcela se začne válet po zemi a vyhrožovat....)

Všechno tady rozbiju a zapálím! (ustane a kouká co lidi)

Lehnu si na zem a budu dupat nohama! (znovu)

(k lidem – rozčílí se z výčitkou...)

Tak takhle vy jste netečný k lidskému neštěstí!? Já trpím jak zvíře....a vy jen tak koukáte a někteří se i smějou....? Dobrá! Přitlačím! (zaváhá...) Ne....neřeknu to, protože to je tak strašná výhrůžka kterou se hrozí jen v krajní nouzi a pouze těm největším šmejdům jaké nosí svět!

**Máňa: (civilně už bez soucitu) Tak to by pro dnešek stačilo...!
(zvedá jí šetrně, ale rozhodně ze země)**

Marcela: Co by stačilo? To jste se mnou rychle hotový! Nejdřív mi ukážete nejkrásnějšího chlapa mého života a potom řeknete, že by to pro dnešek stačilo... a já se budu trápit a soužití steskem do konce života? Budu mít erotické sny a probouzet do všedního dne – do té hnusné reality, ve které jsem odporná ropucha a to že jsem hodná – poctivá dívka s dobrým srdcem a ryzím charakterem to si jak koukám můžu strčit do prdele!

(Máňa beze slova vyndá jutový pytlík a hodí ho Marcela přes hlavu. Ta okamžitě zmlkne – utne uprostřed věty. Máňa jí postaví do rohu.)

Máňa: Tak to by jsme měli.

Václav: (ukazuje na Marcelu stojící bez hnutí....?)

Máňa: To je v pořádku miláčku. Ona okamžitě usne! Je tak naučená. To je stejný jako když hodíš ubrus na klec s papouškem. Taky hned usne! A my jsme tu sami se svojí nesmírnou láskou!

Václav: Nejsme tu sami miláčku sladký...(ukazuje na Palivce)

Palivec: Líze nemá pokaždé chuť na sex....a to jí dávám lopuchové listy a nastražím do postýlky tuřín a červenou řepu...tu má Lízinka moc ráda....

(Výměna pohledů mezi Václavem a Máňou – ta vyndá druhý pytlík a hodí ho Palivcovi přes hlavu, jako předtím Marcelu. Ten okamžitě zmlkne..)

Máňa: Ted' jsme tu sami se svojí nesmírnou láskou!

Václav: (žertovně jí hrozí....) **Věrnou láskou! Věrnou láskou miláčku!**

Máňa: **To přeci ty blázínku ani nemusím dodávat...to se přeci rozumí samo sebou! Věrnost je neoddělitelnou součástí mé bytosti. Ani si nedokážu představit, jak bych ti mohla být nevěrná....**
To si představ miláčku, že jedna moje přítelkyně byla nevěrná svému manželovi a umřela! Nebo jiná moje spolužačka Dáša, zahnila svému milenci a přišla o nohu. Jitka u nás ze samošky podvedla svého muže a zbláznila se z toho! Nebo třeba Květa, byla nevěrná svému manželovi a dostala rakovinu!

Václav: **Ale vždyť já o tvé věrnosti nepochybuji! Jen si akorát nejsem moc jistý!?! Ale věř mi miláčku, že mám výborný nos na lidi! Instinkt! Cit pro to kdo jaký je! A ten cit, ten intuitivní odhad mi říká – tahle ženská je věrná a v lásce stálá! Když miluje, je jako skála....pevná skála!**

Palivec: (bez hnutí z pod pytlíku) **Pískovec se drolí! pískovcová skála...**

Máňa: **Ono to zřejmě netěsní! Volá pod pytlík.. Zoofile pitomej! Starej se o svý! Ferda je s Lízou! Ferda je s Lízou.....!**

(Palivec sebou začne házet a mlít.....)

Václav: **Netrap ho lásko! Mě by to taky strašně vadilo, kdyby sis něco začala s Ferdou! (jde a upraví pytlík – Palivec se uklidní)**

Oba: **Lásko! (Vrhnu se vášnivě do náručí)**

Václav: **Nechci do Parlamentu! Nemohu bez tebe žít! Neumím si představit, že hlasujeme o norování jezevců a ty jsi sama doma a je ti smutno!**

Máňa: **Co smutno? Zabíla bych se! Steskem bych pošla jako Labuť!**

Václav: **To né! Ani to nevyslovuj! (Ucpe jí něžně ústa) Né lásko..to né! Pojd' prchneme spolu! Ukryjeme se a budeme žít jen pro svoji lásku! Jeden pro druhého!**

Máňa: Ano! Prchněme!

Václav: Ano! Ale kam? Soudruzi mě budou hledat! Voliči budou plakat! Vlast mě bude volat!

Máňa: Kam utíkají boháči? Na golf přece! Tam nás v tom davu bohatých lidí nebude nikdo hledat! Pojd'! Utíkejme!

Václav: Výtečný nápad! Jen chvíli posečkej, skočím si pro poslanecký plat! Bude se nám hodit! Hned jsem zpátky! A hodím jim pod nohy průkaz poslance!

Máňa: Počkej s tím házením miláčku....né že bych byla lakotná a chtivá peněz....na ty kašlu, když mám svoji lásku, ale nepřijdeš o poslanecký plat?

Václav: Hmm....jsi nejen neskutečně krásná, ale i neuvěřitelně

chytrá! Hodím jim pod nohy tramvajenku...nebo lístky na obědy....sou tam samý blbci! Nic nepoznaj! Tak pá....miláčku, hned jsem zpátky....páááá...
(odběhne)

(Máňa si sedá a dává si nohu přes nohu, začíná se nudit....rozhlíží se a poslěze vstane a jde k Marcele....sundá jí pytlík z hlavy, ta hned spustí..

Marcela: Ach! Bože! Proč jsem tak hnusná? Co jsem komu udělala? Trpím jako bych v minulém životě byla Stalin! Nebo Hitler! Chtěli mi najít ženicha a tak našli docela pohledného slepce a víte jak to dopadlo – on si mě celou ohmatal a potom utekl! Ach! Proč mi narostli ty čtyřky? Proč mám tak dlouhé nohy? Proč mám ten hnusný štíhlý pas a né krásné válcovité tělo? Ach.....proč....

(Máňa chvíli znuděně poslouchá...může stát i u ní a po chvíli jí beze slova znovu nasadí pytlík. Jde k Palivcovi a sundá pytlík jemu.....

Palivec: Víte....nejsem naivní! Myslím, že něco mezi kozlem Ferdou a Lízinkou bylo...kdysi, to už je dávno ale to mohlo bejt klidně takový kamarádství...kozla s kozou, nakonec je to stejný druh né, tak je to pochopitelné, ale když potkala mě....už jí Ferda nemohl stačit! Pochopitelně v sexu ano, ale intelektuálně!Líza je jiná.... víte – mám kozy rád a stačí mi i jedna, nemusím mít dvě, jako máte vy doma! Když je zvířátko krásné a Lízinka krásná je zamilujete se snadno.... navíc Lízinka tvrdí, že Ferda děsně smrdí! Jako starý kozel! (rozesměje se)

(Máňa vydržela monolog chvíli poslouchat a potom znovu stejně znuděně vrátila pytlík na Palivcovu hlavu. Ten okamžitě zmlkl.)

Máňa: Béd'o! (vejde Marušík v ruce má golfovou hůl)

Béda: Volala jste mě milostivá paní?

Máňa: Uklid' je! (Béda vytlačí ohleduplně oba do zákulisí – když zmizí Palivec pustí Wassermann z pásku zamečení kozy)

Máňa párkrát znuděně přejde jeviště a sedne si na levou stranu, kde jsme měli předtím Václava) (Přichází Daniel – bankéř a bursián)
Je příšerně postrojený – má kostým radního Konráda z Loupežníků na Chlumu, na krku walkmena, na uších velké viditelné kulaté náušnice a v ruce golfovou hůl. Sedá si na opačnou stranu jeviště...chvilku si prohlíží nehty a též znuděně přehazuje nohu přes nohu....vstane a soustředěně pomyslně odpálí míček....hledí za ním....

Daniel: Fíííí....bum – eagle – bérký – grýýýn! Gól! Gól!

(Máňa zakašle a mrckuje.....) (Daniel se zahledí a úplně vytuhne..... padne na kolena....

Daniel: Vidíš to taky Palivče?

Palivec: (ze zákulisí) Né! (znovu mečení z pásku....)

Daniel: Mě šálí zrak! Taková dokonalost! Taková krása! To je Venuše! Ještě nikdy jsem neviděl takhle krásnou prostitutku! A že jsem

v bordelu denně! To musí být bohyně! Ta bude asi drahá! Kolik bereš kurvičko?

Máňa: **No dovol ty sprost'áku! Co si to dovoluješ? S kým si myslíš že mluvíš? Jsem snoubenka pana poslance Václava! Máňa – miss Kocourkov 2020! A budoucí televizní rosnička!**

Daniel: **Ach pardon! Promiňte milostivá paní, dovolte, abych se představil jsem bankéř a bursián Daniel! Obchodník s topnými oleji. Jsem tak nesmírně bohatý, že se kolem mě točí jen a jen prodejné mrchy. Nenapadlo mě, že by jste mohla být slušná žena když jste miss! Ještě jednou se omlouvám! Apropos! Zním se osobně s panem prezidentem!**

Máňa: **Odpouštím vám....jsem nejen slušná, ale i věrná! To je sedmička železo?**

Daniel: **Né! To je (řekne podle hole jakou bude mít)**

Mé srdce prokláto je šípem Amorovým! Já jebu svojí banku – burzu! Prchám z ní! Pryč topné oleje! Já toužím být jen s ní!

Máňa: **Jsem televizní rosnička! Heč!**

Daniel: **Tak proto! Proto jste tak neuvěřitelně krásná! Mohlo mě to napadnout! Rosnička! proto ten inteligentní výraz v očích! Umíte taky to krásné překračování....(ukáže)**

Máňa: **Ano!**

Daniel: **Né!**

Máňa: **Ano!**

Daniel: **Né!**

Máňa: **Ano!**

Daniel: **Tak ukaž!**

(Máňa začne chodit a překračovat komicky během mluvení neexistující překážky....)

Máňa: Ze severu se blíží brázda nízkého tlaku vzduchu, která se rozšíří na naše území, které zasáhne v úterý! To se projeví občasnými přeháňkami spojenými z deštěm hlavně na severu a jihu! Pro kardiaky platí třetí stupeň to znamená vycházet jen z berlemi, rozptylové podmínky..... Stačí?

Daniel: (tleská.....nadšeně.....)
Prosím....prosím....ještě jednou brázdu nízkého tlaku vzduchu prosím.....

Máňa: (potěšena) Tak dobrá! Ale už naposled! (hrozí mu prstem...)
Ze severu se blíží (překročí) brázda (překročí) nízkého tlaku (překročí) (překročí) (překročí).....

Daniel: (ještě více je nadšen....freneticky tleská...)
Prosím...ještě kardiaky....nebo rozptylové podmínky.... prosím prosím...

Máňa: Už né! Moc mě to unavuje! Je to strašně vyčerpávající!

Daniel: Budu sponzorem počasí! Miluj mě! Banka! Buzna! Pardon burza! Všechno je tvoje!

Máňa: I topné oleje?

Daniel: Kolik chceš sudů?

Máňa: Ne né! Žertovala jsem! Miluji svého Václava! Než bych mu byla nevěrná! Radši bych zhynula!

Daniel: Slečno Máňo.....leze k ní po kolenou....(směje se) slečno Máňo! Víte proč nemají muži celulitidu? Protože je hnusná!

(Máňa se směje.....)

Máňa: Ale....vy jeden.....

Daniel: Slečno Máňo rosničko....poslouchejte! To se nasmějete! Víte jaký je rozdíl mezi krásnou a ošklivou horolezkyní? Krásná dosáhne vrcholu už v základním táboře!

Máňa: Teda....vy....vy jeden topnej oleji...vy to ale umíte se ženami! S váma je taková legrace!

Daniel: Slečno Máňo! Dejte mi! Ech! Co to žvaním! Promiňte, přeřekl jsem se. Chci vaši lásku! Vaši duši! Vaše skvělé inteligentní nitro!

Máňa: Co? Vy jste teda divnej! Tohle po mě nikdo nikdy nechtěl! Všichni chtěli to...no...to první...co jste jmenoval...no....to sprostý...!

Daniel: Dejte mi?

Máňa: Jo! To! Ale mojí duši a skvělé inteligentní nitro..? Pane Danieli, nejste vy nějaký úchyl? Že vy si ze mě děláte šoufky že?

Daniel: Lásko! Nejkrásnější z žen! Jsou vyjimeční muži, kteří nestojí o smrtelné tělo, o tu schránku lidskou, která nic neznamena! O ty prchavé minuty pochybného štěstí fyzické rozkoše cílí a odměně primitivních sameců! Kdy v potu a smradu, pachu páření se – mizí myšlenky a duše strádá.....

(jde na rampu a recituje k divákům.....

Po slasti smutek! však to všichni známe!
S příslibu blaha – bláhová je lež!

Máňa: Vy jeden....vy to ale umíte se ženami...co že jste to chtěl...?

Daniel: Duševno! Krásu vašeho nitra rosničky inteligentní! Chci vaši mimořádnou inteligenci a vzdělanost....

- Máňa:** (podezíravě) Takže šukat nechcete?
- Daniel:** (rozhořčeně) Né! To nikdy!
- Máňa:** Duševno a inteligenci? Hmmm....pane bankéři víte že holky na miss říkali, že zeměkoule je kulatá? Věděl jste to?
- Daniel:** No....cosi jsem zaslechl....
- Máňa:** Duševno a moje inteligentní nitro?
- Daniel:** Jo!
- Máňa:** A nemůžu přitom přijít do jináče?
- Daniel:** V žádném případě!
- Máňa:** To víte! Já jsem teď zamilovaná a věrná! Jééé...co to je...? (prohlíží si walkmanna).....to je kabelka?
- Daniel:** Né krasavice! To je tak zvaný walkmann. Hraje ti do ucha krásnou hudbu a ty nikoho nerušíš....zkus....
- Máňa:** (nasazuje si sluchátka....ulekne se, ale znovu to zkouší...) Jé....tam něco je? Jako když se sypou brambory a vyje tam nějaké zvíře...kojot, nebo vlk....
- Daniel:** To je slečno Máňo poslední CD Olympiku...
- Máňa:** Jéééé....to je hezký....ted' tam někdo hledá želvu!
- Daniel:** Nechte si to. Mohu vám to zapůjčit na libovolně dlouhou dobu.
- Máňa:** Opravdu? No vy jste hodný pane burziáne Danieli! Že vy s tím něco sledujete, že? Šuky..šuky..šuk
- (cvrnkne ho žertovně do poklopce)
- Daniel:** Né! Jen slyšet vaše myšlenky! A filozofovat s vámi....

Máňa: Jé! Vy máte ale překrásné náušnice? Ty taky hrajou? Tu... no....jak se to jmenuje, ty zvuky! Noooo.....?

Daniel: Hudba!

Máňa: No! To jsem myslela! Hudba.

Daniel: Né. To jsou náušnice na hubnutí. Mám je na uchu a mohu se cpát jako prase. Kachnu – bůček – škvarky! A na to dorty – čokoládu – k prasknutí! A ty náušnice to všechno zhubnou!

Máňa: Jé! A ty bych taky mohla mít?

Daniel: Tady jsou.....(podává jí je a pomáhá připnout.....)

Máňa: Pane Danieli topný oleji....(hrozí žertovně prstem) opravdu žádný prci...prci...prcičky?

Daniel: Fuj! Něco tak přízemního odporného! Co si o mě myslíte? vypadám snad jako vilný hřebec, který se už nemůže dočkat, až na vás bude rajtovat? (řehtá a hrabe nohou....)
To můžu dělat s každou, ale rozmlouvat a filozofovat s moudrou chytrou dívkou....to mi budou v bordelu všichni závidět!

Máňa: Pane bankéři Danieli! Víte co říkali holky na miss?

Daniel: Ó né! Moment....moment slečno Máňo! To si zapíšu...safra kde mám zápisník....(prohlíží se) .. tady je mrška! Zachytil se mi o suspensor! Vyndává ho... (na zápisníku je zachycená plenka Pampers....Daniel ji rozpačitě ukrývá za záda...)

Máňa: Teda vy jste ale čistotný! Kolik se tam toho vstřebá...?

Daniel: Nevím...jestli se to hodí slečno Máňo....to...no, mám jí už tři dny! Podívejte! (ukazuje) a pořád jako nová! Stolice se přemění na gel a jak jistě víte slečno Máňo, gel není tekutina!

Máňa: Nedal by jste mi to?

Daniel: Ale jo....i když...no když vám to udělá radost...(podává jí plenu štítivě ve dvou prstech...

Máňa: Ženu potěší každý dárek ! Vždyť se dá ještě použít!
(bez zaváhání si strká plenu za živůtek)

Daniel: Slečno Máňo....slečno Máňo, víte co mi to připomělo?
Na lavičce v parku sedí dva mladý lidi, ona říká...miláčku..
trošku mě bolí tady za ouškem!
Mládenec říká....tak to musíme opusinkovat...pofoukat..pusi
pusi...pusi..ještě to bolí?
Už né! Ale ted' mě bolí tady na krčku...no, tak to pofoukáme
popusinkujeme...pusi...pusi...pusi, ještě to bolí?
Už né!
Vedle na lavičce sedí starý důchodce a ptá se...

mladý muži léčíte také hemeroidy?
(oba se smějí...)

Máňa: Vy jeden! Když s vámi je taková legrace! Nechcete si to
rozmyslet s tím duševnem? Třeba by se vám to odporné a
hnusné smrduté splynutí líbilo?

Daniel: Nikdy! Nikdy! A už prosím o tom slečno Máňo nezačínejte!
Něco někam strkat! Jak ubohé ve srovnání s velikostí vesmíru,
nebo z kvantovou fyzikou! Fuj!
Tak co říkali holky na miss? (chystá se zapisovat...)

Máňa: Jé...to je krásný ten...no...jak se to jmenuje...?

Daniel: Zápisníček!

Máňa: No jo! Měla jsem to na jazyku! Ten by jste mi asi nepůjčil že?

Daniel: Ale ovšem milostivá slečno, na neomezenou dobu! (podává jí
ho) Tak co říkali ty holky na miss?

Máňa: Že jsou rosničky blbý pitomý imbecilní krávy! Věřil by jste tomu?

Daniel: To víte slečno Máňo, na každém šprochu je pravdy trochu..

Máňa: Říkala jsem to holkám v televizi a víte pane bursiáne co mi na to řekli...? To neuhodnete! Nechcete si to zapsat! Je to dost chytrý! Jó....vždyť vy nemáte zápisníček! (t'uká se do čela)
Rosničky říkali, že to není pravda a že blbý, pitomý imbecilní krávy jsou missky! Věřil by jste tomu?
Tak nevím pane bankéři! Jsem z toho celá zmatená.
Mrzí mě to, protože jestli mají pravdu rosničky a imbecilní krávy jsou missky, tak jsem kráva protože jsem misska! A jestli maj pravdu missky že imbecilní krávy jsou rosničky, tak jsem taky kráva, protože jsem rosnička!
Jako kráva s toho vycházím vždycky, at' mají pravdu ty či ony!

(rozpláče se....) (náhle s rozhodností zvedne hlavu)

Pane topný oleji Danieli vy jste přeci vzdělaný inteligentní člověk! Vy jste přeci taky chodil do školy ne? (přikyvuje)
Tak mi řekněte naprosto upřímně! Ale bez vytáček! Pane Danieli tady – rovnou do očí – jsem blbá, pitomá imbecilní kráva, nebo ne?

Daniel: (Je zděšen) Né! To nemohu! To na mě slečno Máňo nechtějte! To né!

Máňa: (úplně mimo) Jé? Co to cinklo? To vy pane bankéři?

Daniel: Né! To byl jen větříček....!

(Máňa jde k němu a sáhne mu pod kostým...vytáhne bažanta)

Máňa: No tohle! Tak takhle čistotnýho chlapa jsem ještě neviděla! Nedal by jste mi to? (aniž by čekala na odpověď dává si bažanta bud' do tašky, nebo taky za výstřih.)
Tak co je s tou odpovědí? Jsem kráva? Nebo nejsem kráva?

Chci pravdu! Celou a čistou pravdu!

**Daniel: Jste tak krásná! Má Venuše! Nechci vás ztratit! Bože!
Nemohu vám lhát!(zakryje si tvář a odbíhá)**

(Máňa jde na forbínu až úplně k divákům....)

**Máňa: Ach ta děsivá nejistota! Vy to víte co? A neřeknete mi to co?
Srabi! Cožpak se mezi vámi nenajde nikdo kdo mi řekne tady
přede všemi:
Máňo! Jsi blbá! Pitomá a imbecilní kráva!
Nebo: Máňo! Jsi vzdělaná, chytrá krasavice inteligentní!
No? Čekám.....! Bud' mi to řeknete, nebo...nechci vám hrozit?
Lehnu si na zem a budu dupat nohama!
Všechno tady rozbiju a zapálím!
Nebo....ne! To nemohu říct! chtěla jsem říct něco šíleného,
ztuhli by jste hrůzou! Ale neřeknu! To se říká jen těm největším
kreténům a šmejdům to ne....to si nezasloužíte...!**

(reakce když někdo zavolá..... jsi blbá, pitomá imbecilní kráva)

- 1. Pssst! Ticho! Neřvete to tak nahlas. Nikde to prosím vás neříkejte! Musí to zůstat mezi námi!
Tak kráva říkáte....já to tušila! To se mi ulevilo! Něco mi říkalo, že jsem kráva, ale neměla jsem jistotu!
.....víte co říkali holky na miss?
No, že bysme měli jít všechny společně k volbám! S Luckou Bílou! Ted' mě aspoň vezmou sebou!
(Vbíhá zamilovaný Václav.....)**

(reakce když někdo zavolá....jsi vzdělaná, chytrá, krasavice inteligentní)

- 2. Já to tušila! Díky! Díky! Něco mi říkalo, takový vnitřní hlas, že jsem chytrá, krasavice inteligentní, já to tušila, ale nebyla jsem si úplně jistá, ale když to říkáte vy? Díky! Díky!
Víte co říkali holky na miss? No, že bysme měli jít všechny společně k volbám! S Luckou Bílou! Ted' mě aspoň vezmou sebou!**

(vbíhá zamilovaný Václav.....)

(reakce když bude úplně ticho) Stejný text jako u bodu 2.

Václav: Lásko moje! Ach kde jsi zmírám touhou....miláčku.....!

(vrhají se k sobě s rozpřaženými rukama – Václav spatří walkmanna a náušnice a zarazí se....)

Co je to? Kde jsi vzala tu kabelku?

Máňa: (Je evidentně v rozpacích)....mno....miláčku, to není kabeluška to je Walkmann poslechni si je na něm ta....no zase jsem to zapoměla! (strká mu sluchátko k uchu....)

Václav: Někdo tam hledá ptáka Rosomáka....(znechuceně odstrčí)

A co je proboha tohle? (ukáže na náušnice a chce je sundat)

Máňa: To nic....to je na hubnutí! Sežeru kremroli zhubnu! Sežeru sachr se šlehačkou – zhubnu! Sežeru rakvičku....

Václav: Já budu brzo v rakvičce, když mi neřekneš kde si to vzala?

Máňa: Byl tu jeden moc hodnej a sympatickej pán! Pan bankéř a bursián topný olej Daniel! A abys věděl vůbec nechtěl šukat! Tak a teď to víš! (uraženě se otočí)

Václav: Tak nechtěl šukat pan topný Daniel co? A ty dárky ti dal jen tak né? Jen pro tvý krásný modrý oči jo?

Máňa: Jo! A jsi hnusný abys věděl! Cožpak nechápeš, že jsou na světě muži kteří nechtějí fyzický brutální sex, ale hledají lásku a porozumění? Souznění duší? Jemné předivo duševní tkaniny?

Václav: Tak jemné předivo duševní tkaniny říkáš? Jsem sice poslanec, ale blbej nejsem! Dává ti dárky a chce porozumění? Souznění?

To budeš čumět na to souznění až budeš v posteli rozcapená na zádech a na tobě bude poskakovat předivo duševní tkaniny!

Máňa: (uraženě) Mohu to kdykoli vrátit! A víš co říkal pan Daniel? Poslouchej miláčku a už se netrap! Poslouchej to se nasměješ! Na lavičce v parku sedí dva mladí lidé, dívka říká...nějak mě bolí za ouškem a její chlapec se obrátí na starého důchodce, který sedí vedle na lavičce a povídá mu – hemeroidy neléčím! (směje se a není k utišení – Václav má hlavu v dlaních)

(zpozorní jde k Máně a chvíli se s ní tahá – vyndá plenku a bažanta)

Václav: Proboha! Co je tohle?

Máňa: To je plenka pana bankéře a Golden fasan!

Václav: Země pohlt' mě! Kde se vzala v tvém výstřihu plenka pana bankéře...(čichá) minimálně tři dny stará a jeho přenosný nočník?

Máňa: Kde se vzala – kde se vzala? No! Vzala! A co? Nešlo o sex! Tak nejanči! Je s ním taková legrace! Taky mám jeho zápisníček....hele! Aspoň uvidíš, že před tebou nemám žádné tajnosti! Že o nic nešlo!

(Václav si bere zápisníček a nervozně a žárlivě v něm listuje...čte:

Václav: Pondělí – Zprivatizovat Vítkovické železářny.Nezaplatit!
Úterý- Setkání s Grebeníčkem – zaplatit!
Středa- Koupit ČEZ – nezaplatit!
Čtvrtek- Půjčit si tři miliardy – nezaplatit!
Pátek- Založit kampeličku – vykopat tunel....

Máňa: Vidíš jak těžce manuálně pracuje! Panečku bankéř a kope tunel! To je chlap, který se neštítí práce! A je s ním děsná legrace! Miláčku, víš co říkal – poslouchej to se počuráš smíchy....víš jak je rozdíl mezi ošklivou a krásnou horolezkyní?

Václav: (plačky z hlavou v dlaních) **Né!**

Máňa: (...nemůže pořádně mluvit, jak se předem směje....)
No....ta krásná souloží v základním táboře!

Václav: **Bože! A já tě tak miluji! Život bych pro tebe vycedil! Krev bych za tebe položil a jen si odběhnu....na chvíli! A jen se vrátím, ty máš walkmanna, náušnice, pampers a bažanta se zápisníkem! Já jim hážu pod nohy poslanecký průkaz abych mohl žít jen a jen s tebou a tady....rozpláče se (sám sebou dojatý)..nesu ti malý skromný dáreček z lásky! Medailon ze stranického sjezdu...
 (štká) **cožpak může konkurovat pleně z bažantem?****

Máňa: **Nebul lásko! Nic se nestalo!Já to všechno vrátím a budeme šťastni. Uvidíš! Šťastni – milující jen se svojí láskou!**

Václav: (stále ještě plačtivě) **S věrnou láskou! S věrnou! Věrnou!**

STALINGRADSKÁ PÍSEŇ LÁSKY

Máňa: **No jo! Tak už pojd'! Šťastný život čeká! (Táhne ho přes scénu pryč..... Václav se nechá a plačky žehrá do ztracena... všechno jsem obětoval....všechno jsem opustil...moje vlast...strana..... milovaný parlament....opustil jsem své vo líče....předsedu partaje...**

(Vykukuje z portálu a po každé replice je vtažen zpět)

O P O N A.

(Na forbínu vbíhá nešťastný Tonda – rozcuchaný a rozevlátý. Stále má v ruce mnoho mávátek a praporů.....(K divákům)

**Tonda: Přátelé! Už jste to slyšeli? Naše naděje! Naše spása! Poslanec Václav vrátil mandát! Vyzvedl si poslanecký plat a není po něm ani vidu ani slechu! Nevíte kam mohl uprchnout! Vlast je v nebezpečí a my vy všichni také! Potřebujeme takové lidi! Co s námi v Unii bude? Telička to sám nestihne! Ach běda! Třikrát běda! (zamává několikrát praporem a odbíhá...)
Tak kde je, vy chátro voličská? Na golfu? Díky vy nestraničká lůzo!**

O P O N A

2. JEDNÁNÍ

(Golfové hřiště nakreslené z perspektivou na zadním prospektu. Na jevišti jsou umístěny asi tři greenové praporky a leží pár golfových míčků. Nalevo blíže k forbíně je letní plastová souprava stůl a čtyři židle. U stolu je stojací pozdně secesní lampa, která společně s kávovou soupravou na stolku navozuje domácí pohodu. Na levé židli sedí Václav a cosi píše, Máňa sedí vpravo a plete Václavovi svetr...dokonalá idyla. Jednou proletí golfový míček z prava doleva, podruhé z leva doprava...oba herci tomu vůbec nevěnují pozornost.

Z levé strany vchází shrbený nosič golfových holí, krok za ním hráč bez hole, oba co nejstylověji oblečení. Nosič holí (kedý) se chová servilně.....

Kedý: Tady je váš míček pane správče národního majetku...tady!
(dojdou k míčku a správce mu dá bankovku)

Správce: (spatří Václava a Máňu) Dobrá ráno pane poslanče! Dobré ráno slečno miss 2020!

V+M: Dobré ráno pane správče národního majetku....

Správce: Kedý! Sedmičku železo!
(Kedý vyndá sedmičku železo a podá mu jí. Dostane bankovku. Správce se chystá k odpalu – rovná si nohy....

Rozhlas: Prosím pozor! Služební hlášení. Kdo má zájem o drahé kameny diamanty, safíry a rubíny, necht' se dostaví do klubovny golfového klubu. Pojízdna prodejna se zdrží jen do odpolední siesty. Opakuji! Kdo má zájem o drahé kameny, necht' se dostaví do klubovny. Konec hlášení!

(Správce přeruší přípravu k odpalu a zaloví v kapse. Podává Kedýmu balík bankovek.)

Správce: Kedý! Skoč mi pro pár diamantů....a hned se vrať!

(Kedý servilně odbíhá – správce za ním volá)

Aspoň pětikarátový! Ty mrňousy mi nenos.....
(odpálí a odejde z jeviště za míčkem)

Máňa: **(aniž by zvedla hlavu od pletení) My si miláčku nekoupíme?**

Václav: **Musíme šetřit zlatíčko! Máni! Poslouchej co jsem napsal!**
Evropu obchází strašidlo! Strašidlo komunismu! To je co?

Máňa: **(aniž by zvedla oči od pletení) Neslyšela jsem to už někde?**

Václav: **Tak to pro jistotu změním! Dám tam něco jinýho...safra..**
(drbe se za uchem)....už to mám! Poslouchej miláčku!
Evropu obchází strašidlo! Strašidlo demokracie!

**(Přiletí míček z prava a následují znovu dva herci – Kedý a hráč. Mají pu-
 lovry jiné barvy, aby vznikl dojem že jde o jiné hráče)**

Kedý: **Pane správče konkursní podstaty, tady je náš míček!**
(dostane bankovku)

Správce: **(spatří Václava s Máňou jak pijí kávu)**
Dobré ráno pane poslanče! Dobré ráno slečno rosničko!

V+M: **Dobré ráno pane správče konkursní podstaty.**

Správce: **Kedý! Sedmičku železo! (Podá hůl a dostane bankovku)**

Rozhlas: **Prosím pozor! Služební hlášení. Kdo má zájem o nové Ferrari,**
necht' se ihned dostaví do klubovny golfového klubu. Pojízdna
prodejna se zdrží pouze do odpolední siesty. Opakuji. Kdo má
zájem o některý z posledních modelů Ferrari, at' se zastaví v
klubovně! Konec hlášení.

Správce: **Kedý skoč mi pro jedno Ferrari!**
(Kedý odbíhá správce za ním volá) Kup červený!
(pdpálí míč – podívá se za ním a odejde tím směrem)

Máňa: (aniž by zvedla hlavu od pletení) Miláčku! My si nekoupíme?

Václav: Musíme šetřit zlatíčko! Máni! Poslouchej, co jsem napsal. Proletáři všech zemí spojte se! Není to nádhera? Uznej Máni, že to sedí jako zadek na hrnci – Proletáři všech zemí spojte se!

Máňa: (aniž by zvedla hlavu od pletení) Neslyšela jsem to už někde?

Václav: Tak to pro jistotu změním! Dám tam...safra...(drbe se ...)

Máňa: A co důchodci! Na ně každej prdí!

Václav: To je vono! Ty jseš ale chytrá holčička! Jsou už starý, přes hubu mi dát nemůžou a k volbám se došouraj! Na to jsou do brý! Poslouchej Máni... Důchodci všech zemí – spojte se! Ty....Máni, víš co říkal Toník minule na ÚV...je to taková jedna z jeho myšlenek....říkal, že kdyby stát pobil všechny důchodce, že by se strašně zlepšila ekonomická situace, víš že by se jako ušetřilo....za ty důchody!

Máňa: Jo! Já to pochopila. Tak proč to neudělaj, když je to v zájmu státu?

Václav: Ale jo! Ono k tomu stejně dojde, ale né hned! demokracie se musí budovat postupně!

Máňa: (směje se) Já myslím, že pan premiér čeká až mu umřou rodiče aby měl volné ruce.

Václav: Máš pravdu miláčku. Je velice citlivý. Na svojí maminku a tatínka by nikdy útvar rychlého nasazení neposlal!

(skloní se, pokračuje v psaní – Máňa v pletení)

(Opět z leva přiletí golfový míček a přichází stejná dvojice opět jako jiná v jiných svetrech)

Kedý: Tady je náš míček pane generální řediteli Kampeličky „Poctivost, tady.... (dostane bankovku)

Ředitel: (všimne si obou) Dobré ráno pane....posl...(přeruší ho rozhlas)

Rozhlas: Prosíme pozor! Služební hlášení. Na parkovišti klubu je přistaven mikrobuses eskort masážního salonu „ Aristoteles „, ať se dostaví, kdo z hráčů si ještě neobjednal sličku na odpolední siestu. Ať tak neprodleně učiní.

(Ředitel opovržlivě mávne rukou.....)

Ředitel: Strčte si ty děvky někam! Dobré ráno pane poslanče....(znovu ho přeruší hlášení)

Rozhlas: Právě dorazil Eskort Gay klubu - „ Macek „, kdo z pánů si přeje některého Macka.... (oba zahodí hole a zdrhají do klubovny)

Máňa: My si neobjednáme?

Václav: Musíme šetřit miláčku! Stejně tě obdivuju! Dobře, že jsem ti svěřil ekonomickou stránku naší velké lásky! Jsi geniální ještě jsem ti nedal ani korunu a ty s tím vyjdeš! Máme tady slušný bydlení, máme co jíst, kávička je pořád na stole a ještě mi dáváš slušný kapesný! Jak ty to lásko moje děláš? (kroutí hlavou)

Máňa: (pro sebe) Radši se neptej!

Václav: Máňo! Poslechni si miláčku co jsem napsal...to je bomba! Hele! „ Nejsme jako oni!„ Nejsme jako oni!„ Nejsme jako oni!„, Musím s tím do tiskárny! Pá pá miláčku...a né aby sis koupila eskort „ Macek„, (hrozí jí žertem prstem....) .. odbíhá....

(Máňa pokračuje v pletení – vchází Daniel)

Daniel: (v ruce má velký puget – klesne na kolena před překvapenou Máňou.)
Šílím štěstím, že mohu pozdravit nejkrásnější z žen!

Máňa: (škubne sebou – je překvapena) Pane bankéři! Co vy zde? Jak jste mě našel?

Daniel: Když jsem se vrátil do hostince k mému překvapení jste tam již nebyla! Byl jsem na sebevraždu. Samozřejmě, že mě překvapilo, že jste odjela bez jediného slova rozloučení s mým walkmanem náušnicemi, které slečno Máňo budou samozřejmě vaše, ale zatím....zdůrazňuji zatím patří mě a vy je máte v opatrování s mým laskavým svolením....

Máňa: (uraženě – chce si sundat walk. i náušnice)
Prosím....prosím....mohu to vrátit....vy....stejně jsem s tím měla mnoho problémů, jak svému příteli vysvětlit jak jsem k tomu všemu přišla...a jediné náš náhlý odjezd ho upokojil.

Daniel: (zadrží jí) Špatně jste si to vyložila.....nepřišel jsem si pro ty cetky, samozřejmě obrazně řečeno, neb mají ve skutečnosti obrovskou cenu, ale složit vám hlubokou poklonu a vyjádřit svůj neutuchající obdiv a úctu!
A taky jsem slečno Máničko....

Máňa: Neříkejte mi Máničko pane bankéři topný oleji....mám vždycky pocit, že mluvím z Hurvínkem....(blbě se směje)

Daniel: Složil jsem pro vás písničku! Je o vás a pro vás! Je rusky!

Máňa: Proč rusky?

Daniel: Bude to hymna Karlových Varů! Primátor Varů Ilja Muromec už se mnou podepsal smlouvu...poslouchejte....:

Máňa: (ochotně přestane se sundáváním)....
Né....prosím nezpívejte, mám absolutní sluch...trpěla bych!
Tak dobrá! Ukecal jste mě! Když jinak nedáte, budu je hlídat dál! Pane topný oleji, dal by jste si kávu?

Daniel: (znovu padne na kolena – rozpřáhne ruce)
Lásko! Vždyť je to jedno! V tvé přítomnosti jsem v milostném transu! Vůbec nevím co dělám! Co jím! Co piji! Jestli vonnou kávu či močku ze septiku! Ve vaší přítomnosti slečno rosničko ztrácím svou identitu a celý....celičký se jakoby....

Máňa: Tak chceš to kafe nebo né? Močku ze septiku Bohužel nemám!

Daniel: Tak jo, když není močka, dám si kafe!

(Máňa se snaží dolít kávu, ale je vidět, že konvice je už prázdná)

Máňa: Marcelko! Dušičko!

Marcela: (vejde Marcela s pukrletem směrem k Danielovi)

Daniel: (vykřikne a spadne ze židle) Ježíšmarjá! Co to je? Bože ta je odporná! Ty hnusný nohy – kozy – pas! Něco tak hnusného jsem dlouho neviděl! (zakrývá si oči)

(Marcela začne bulet)

Marcela: Já to věděla! Už je to tu zas! co jsem komu udělala? Za co? Soudruzi za co?
(vyndá z kapsy pistoli a chce se zastřelit. Máňa jí zabrání.)

Máňa: Marcelo! Zbláznila si se? Brát si život v takhle mladém věku?

Daniel: Já bych jí možná nechal! Nebraňte ji slečno Máňo! Je to její svaté právo!

Marcela: (vyndává nůž a chce se probodnout. Máňa jí zabrání)

Máňa: Marcelko! Přítelkyně moje! Nebud' povrchní! Pojd' obejmi mě!
(Máňa jde k Marcele...zastaví se a čichá....)

Pro rány Boží – Marcelko! Ty strašně páchneš! Fuj! (odtáhne se

Marcela: Jako by Máničko nebylo dost na tom, že jsem tak neskutečně šeredná! Dneska ráno jsem začala také páchnout! Já nevím co se to se mnou děje? Zničeho nic! Nic jsem nejedla! Nepila! Do ničeho jsem nešlápla! Probudím se a čichám strašně smrdím!
(vyndá provaz a chce se škrtit. Máňa jí zabrání.)

Daniel: (ucpává si jednou rukou nos, druhou si zakrývá oči...)
Proč jí berete ten provaz....je její! Vrat'te jí ho! To víte slečno Marcelko, když je smůla, tak je smůla! Jste neskutečně šeredná a ještě nechutně páchnete! Cítím s vámi a je mi to líto...hol
čičko jedna hnusná!

(dojatá Marcela se mu chce vrhnout s díky kolem krku...Daniel couvá a ucpává si nos – odvrací se....)

Né! Díky....neděkujte mi...když tak mi pošlete dopis!

Máňa: Vy teda pane bankéři umíte potěšit...Marcelo! Neblbni! Máš celý život před sebou! Jsi obklopena lidmi, kteří tě milují a já doufám, že budu brzo tancovat na tvý veselce!

Daniel: Já bych máni nic ukvapeného nesliboval! (k lidem) ...ženicha si vyfotím!

Já prachy mám!A jak máš prachy, tak si hezkej! A to mi stačí!
Když bych si měl něco ještě přát, tak udělat něco dobrého a významného pro vlast! Jsem totiž velký vlastenec!
Slečno Máňo, když vidím vaši šerednou kamarádku,

.....to takhle přijde mladá dívka do obchodu a kupuje 1 vajíčko, 1 pomeranč, 1 housku, 1 jogurt 1 jablko, 1 čokoládu....prodavač se na ní podívá, usměje se a povídá....svobodná co?

Dívka se začervená a špitne....jak jste to poznal?

Protože jste hnusná! (vulgárně se rozesměje, Máňa také..hned si to ale uvědomí a přestane)

Máňa: Pane Danieli! Vy jste taky moc krásy nepobral a nebýt ty hromady peněz co je za vámi, byl by jste stejně odporný a hnusný jako je Marcelka!

Marcela: Né! Neříkejte to! Jsou okamžiky, kdy se mi daří zapomenout a vy mi stále znovu a znovu vrážíte nůž do duše...!

Máňa: Pořád jste mi pane Danieli nevysvětlil, jak jste mě našel?

Daniel: Nejdříve jsem si zoufal a téměř šlel...lehl jsem si na zem a kopal nohama! Potom jsem tam všechno rozbil a zapálil, no a na závěr jsem né to neřeknu (směje se jako idiot) to si říká jen těm největším idiotům a šmejdům! Máni.....víte jaké jsou přeměny pravého muže?

1. Věří na Mikuláše!
 2. Nevěří na Mikuláše!
 3. Dělá Mikuláše!
 4. Vypadá jako Mikuláš!
- (sám se směje svému vtipu)

Máňa: Pane bankéři! Ptala jsem se jak jste mě našel a né aby jste mi vyprávěl svůj životní příběh! Jak vypadáte vidí každý!

(ze zákulisí přiletí míček.....hlas mimo scénu.....)

Hráč: Prosím vás nehodili by jste mi míček.....?

(Máňa pokyne Marcelu, ta ochotně sebere míček a podává ho do portálu ozve se příšerný řev hrůzy a úleku....(rána a pád jako z výšky)

Marcela: (rozhořčeně směrem do zákulisí)....snad to není tak strašný!

Daniel: Ále je!

Marcela: (rozpláče se) Vy lidský hyeny! Počkejte až budete vy někdy děsně smrdět! (hrozí zaťatou pěstí) Pak uvidíte jaký to je! (rozjasní se jí obličej) Bože! Já husa! Že mě to nenapadlo hned! (odběhne)

Máňa: Na něco jsem se ptala pane Danieli. Můžete mi laskavě odpovědět?

Daniel: Ó ano. Promiňte slečno Máňo. tak jak jsem tam tak stál, dupal nohama a koukal jak to hoří příběhl pan Tonda a když ode mě obdržel pro stranu malý sponzorský dar, ochotně, samozřejmě když si mě předtím zavázal mlčenlivostí mi sdělil vaši adresu..

Golfové hřiště Viktora Koženého, Kocourkov západ, sídliště Madlén Olbraitové, Kájínkova 15!

Máňa: (uplivne si) **Zrádce!**

Daniel: **Moc bych tady neflusal! Nebýt jeho nikdy bych se nedozvěděl kam mám posílat ty malé částky peněz, abych vás odměnil za vlídnost a péči s jakou jste opatrovala můj....teda zatím můj.. walkmann a zázračné náušnice!
Dal by mnohem víc, kdyby jste mě milovala!**

Máňa: **Tak to jste byl vy? Myslela jsem, že jsou to vděční voliči...?**

Daniel: **Myslím si, že vděční voliči, kdyby věděli kde se s panem poslancem nacházíte by vám přišli nakopat víte co?**

Máňa: (mrckuje)...to víte že vím, vždyť už nás tam několikrát nakopali!

(přichází Marcela se šťastným výrazem ve tváři. Je ověšena závěsnými vůněmi na closetovou mísu a WC)

Marcela: **Co říkáte? Není to lepší.....**

Daniel: **Samozřejmě slečno rosničko, peníze vrátíte až budete moci... jak už jsem řekl, kdyby jste mi věnovala trochu náklonnosti chtěl bych vás zahrnout blahobytem...rád bych vám ukázal některý z krásných domů ve kterých žiji žel Bohu úplně sám a představa, jak tam když se vrátíme z koncertu Karla Gotta spolu večeříme u krbu a vyhřívaného bazénu na zahradě a možná.....možná....přijde i pan prezident!**

Máňa: (je vidět, že jí to leží v makovici)...hm..chtěla bych říct, že tak lákavá nabídka nemůže nechat chytrou a inteligentní ženu lhostejnou...a musím se přiznat, že bych docela ráda pokecala s prezidentem a ukázala se s vámi na koncertě Karla Gotta, ale.. musím vám poděkovat a vrátit vám náušnice a walkmanna, (velmi nepřesvědčivě se snaží náušnice sundat...)

který mi nepatří, stejně jako mé srdce, které jak jste si mohli všimnout už v restauraci u pana Palivce patří někomu jinému! Mému miláčkově milovanému - poslanci poslancovatému!

Daniel: Né! Né! (brání jí ve vrácení věcí) Jen si vše ponechte, milostivá slečno v opatrování, vždyť já nemám kdo by mi to pohlídal...a zde...pohled'te, naditý váček s penězi...ach kam já ho jen dám nechci ho tahat sebou do banky....to je starost...komu jen ho svěřím.....

Máňa: No, když jinak nedáte! (vytrhne mu měšec) Ale jenom do úschovy! Vy jeden šibale! (hrozí mu žertem) Vy to ale umíte se ženami! Doufám, že nemáte nějaký postranní úmysl???

Daniel: Ó! Jak bych mohl! Chci pouze dále žít v naději, že jednou... jednou snad....vnořím svůj intelekt do lůna vaší moudrosti!

Máňa: Slyšela jsem dobře? Co chcete kam strkat...?

Daniel: Chci strkat svůj intelekt do lůna vaší moudrosti!

Máňa: Ach ano! Souhlasím....proboha – můj přítel se vrací...Musíte odejít! (dává si váček za ňadra, tlačí ho ven....Daniel se brání)

Daniel: Ach! Tak krátká schůzka! Jak jsem nešťastný! Neopustím vás! Missko! Miluji Vás! Rosňo! (nechce odejít – chytá se stolku) Lehnu si na zem a budu dupat nohama!

(Máňa očima pokyne Marcela a naznačí hlavou směrem k Danielovi)

Všechno tady rozbiju a zapálím!

Marcela: (přistoupí těsně k němu) Dej mi hubičku - topný olejíčku!

(Daniel si ucpe nos a s křikem nešťastný odbíhá, zmizí v portálu a vzápětí vystrčí hlavu zpět....)

Daniel: Řekl bych ještě něco strašnějšího... (obě mávnou rukou – Daniel zmizí v portálu)

Máňa: (dívá se do portálu...)

Á mám pocit, že můj miláček je nějaký rozlobený, uklidni ho Marcelko, než ho sklidníš, já na chvíli vysmahnu!

(přichází rozezlený Václav)

Václav: Kdo zavřel hlavní bránu? Zvoním a t'ukám, klepu a kopám, což jste mě neslyšeli?

Marcela: Nechtějte, abych zradila svojí největší přítelkyni! Nikdy! To raděj zemřu! No, ale když jinak nedáte ukecal jste mě! Byl tu jakýsi pan Daniel a myslím, že jeho cílem je ojet vaši Máňu! Ty dárky jsou všechny od něj, často posílá peníze a chce aby vaše Máňa bydlela u něho v jedné z jeho luxusních vil, jedla s ním večeři u krbu a potom šla na koncert Karla Gotta.
A víc ze mě nedostanete, ani kdyby jste mě umlátíl!

Václav: Vážím si vašeho upřímného doznání Marcelko, však na vás bylo vidět jak trpíte, když mi musíte říkat takové odpornosti o vaši nejlepší přítelkyni....

Marcela: Však kdyby jste na mě nevyvíjel takový tlak, nikdy by jste se nic nedozvěděl.....já bych si panečku jinak vážila vaši lásky, nikdy by mě nebolela hlava a nikdy bych neměla ty svoje dny, koutky bych si natrhla.....(jde mu roztouženě vstříc....)

Václav: (couvá a ucpává si nos..) Možná...jednou slečno Marcelko, až trochu vyvětráte....zajdeme do kina, nebo....pozor Máňa jde! Nesmí se dozvědět, že jste mi prozradila vše o panu Danielovi!

(vběhne Máňa a vrhne se mu kolem krku)

Máňa: Miláčku sladký! Poslanče hebký! Milenče můj něžný!
Smysle mého žití.... minuty bez tebe jsou týdny věčnosti...
Já prosím slunko....zapřísahám lunu...pojd' – roztrhni už na mých tangách gumu.....

(Václav pokročí na kraj forbíny – mluví k divákům...)

Václav: Je možný, aby to byli jen takový pindy? Aby jen takhle kecala?

Máňa: Miláčku sladký! Milenče můj něžný! Já klovu na tvé okno –
vklouznu do otěží, jež na mě lásko ve snu kladeš svěží...pojd'
osedlej mě jako klisnu – pak moji lásku doceníš,
až vyhrajeme steaple chase!

Václav: (stále k divákům) Já vím, jsou to naprostý kraviny, ale jak krásně se to poslouchá....

Máňa: Zaklínám větry, které v temnu dují a živly vodu oheň též...
já vezu révu z Burgund sem a takovouhle peluň mi z ní svede
ta velebená česká zem....

Václav: Co?

Máňa: (zarazí se – vyndá papírek a čumí do něj.....)
Jo! Pardon! To je jiná opera!
(chce znovu spustit, ale ozývají se rány na vrata)

(Marcela vezme ze stolku dálkový ovladač a na dálku klikne bránu)

Marcela: Běží k nám nějaký chlapík! Vypadá z dálky jako idiot!

Václav: To je Toník! Předseda naší strany! Militantní demokrat!

Máňa: Já mizím s ranním vánkem v dáli....byť všichni se mé lásce
smáli - je jako poupě v jitřním svitu – teď na Václava počkám
v skrytu - pak v slzách přiznám svoji vinu a zemru steskem na
devátém greenu! (odbíhá)

(Vbíhá Tonda...je rozčilený...vrhá se Václavovi do náruče – líbají se)

Tonda: Václave! Příteli! Poslanče! Slunce naší strany! Chloubo Vlasti!
Přicházím tě zachránit....kvůli nějaké....takové.....(zarazí se)
Bože co to tady tak děsně smrdí?

Marcela: (špitne).....Sím to já! (červená se a mrckuje)

- Tonda:** (upadne na záda) Co to je za hnus? To je ta miss a rolnička slečna Máňa? Tys zešílel Václave?
- Václav:** Ale né Toníku! To je její nejlepší přítelkyně slečna Marcelka!
- Marcela:** Seznámili jsme se na miss, ale já jsem vypadla v semifinále! Budu taky televizní hlasatelka! Na rosníčku mě nevzali, ale budu dělat „ Kotel „, tam prý je to jedno! Nebud' povrchní krásný mladíku! Neuposuzuj ženu podle vzhledu a zápachu....(mrckuje s ním...) myslí na to, že mnohem nádhernější může být nitro ženy! A její duše...!
- Tonda:** (ucpává si nos) Myslím, že vám duše uchází...cítím to, chtělo by to dohustit, ale něčím jiným!
Co to slečno Marcelko po mě hážete....fuj...(ohání se rukou)
- Marcela:** (Prohlíží si tělo – vykřikne) Proboha! Lidi! Já mám blechy!
A kolik!!!
- Václav:** (zvědavě přistupuje ucpávajíc si nos) No jo! To jsou blechy!
A kolik! A taky vši! Podívejte Marcelko! To jsou vši!
(zasvěceně ukazuje)tohle jsou blechy a tohle jsou vši!
(šťítivě odstupuje a oba couvají – Marcela jde na forbínu..)
A muňky! Muňky! Jsou tady taky! pohleďte! Ten filc na tom podvazkovém pásu je jich plný....
- Marcela:** Ach já nešťastná! Co jsem komu udělala? Proč mě osud takhle trestá? Bože! Třeba to ještě není všechno??? (vytřeští oči...)
Nechci žít! Nechci! (K divákům...) Prosím vás není tu někdo, kdo by mě zabil? Za peníze samozřejmě! Nechci to zadarmo!
- Tonda:** Slečno Marcelko...srdíčko naše...(Marcela se dá do pohybu směrem k němu..) Né! Né! Zůstaňte tam kde jste!
Chcete znát politické stanovisko naší strany k vašemu příšernému vzhledu, smradu, blechám a vším?
Nejste členka naší strany, které jsem mimochodem předsedou správně bych vám to neměl říkat, ale z přátelství ke slečně Máně a tady Václavovi našemu poslanci vám to řeknu...

**Slečno Marcelko...mi- láčku...né né! Nepřibližujte se!
K zoufání jsou pouze věci a události nevratné! Tj., jak říkáme
my členové strany „Demokratického bohatství“, věci které se
nedají vrátit a napravit....**

**Podívejte....ostříháte si vlasy nakrátko a budete vypadat rázem
jako kráva! Jako kápo z koncentráku! Miss Buchenwald!**

**Začnete toho litovat a vlasy dorostou do původní délky, která
opět udělá z esesačky krásnou ženu!**

Nic se vlastně nestalo! Zbude jen ošklivá vzpomínka....

**Jde o změnu podoby..... ale vratnou! Byla jste hnusná pouze
přechodně!**

Nebo:

**Když se budete chtít přiblížit lůze a zalichotit chátře, necháte si
vytetovat na záda vycházející slunce, nad zadek ornament, na
šiji motýlka a na paži berušku a až vás to po čase přestane ba
vit, a omrzí, jako se omrzí všechno na tomhle světě stejně jako
se okouká - manžel, práce a vůbec všechno a ta vytetovaná
beruška vás bude bezmezně srát, promiňte mi ty drsné výrazy
až budete chtít zpět z tetované krávy na půvabnou ženu je zle!
Dá se to sice odvrtnat, ale děsně to bolí a výsledek nevalný!**

**Jde o změnu nevratnou....ještě po mnoha letech, pokud se
odvážíte na plovárně svléknou tam bude sedět na dece stařena
z kotvou, splihlým motýlem, scvrklou beruškou a ornamentem
který vypadá jako něco mezi lyšejem a lupénkou!**

**Co z toho vyplývá pro vás Marcelko....dušinko sladká...? Ne!
Né! Nepřibližujte se.....**

**Vás postihly samé vratné změny! Které se dají napravit! No?
Plastika z vás udělá Báru Hrzánovou! Zápach jednou vyvane a
práškování DDT vás zbaví hmyzu! Není důvod k zoufání! Čeká
vás šťastný a krásný život!**

**(začne sám sobě tleskat, přidá se Václav...na Marcelu to však
nezabralo)**

**Marcela: Né! Soudruhu předsedo! Toníku! Máte pravdu, ale já už nechci
čekat! Trpím! Když se v noci pan poslanec a Máňa milují a já
slyším ty rány z lásky a ten řev rozkoše, pláču...pláču a říkám
si proč já né?**

A když ráno vidím, jak je pan poslanec pokousaný a Mánička

z modřinama, poškrabaná a št'astná, zoufám si a ptám se proč? Proč? Všechny mé kamarádky jsou již v jináči a kdo by chtěl zbouchnout mě? No? Možná tchoř! (rozpláče se) Nebo skunk! A to by musel bejt ještě slepej! Né! Konec! Zabiju se!

(vyndá z kapsy provaz)

(k divákům...) Prosím vás...kde je tu nejbližší strom? Co....? Že na něm visí starosta? Nevadí! Nebudu ho rušit a pověsím se na vedlejší větvi....(s pláčem odbíhá....)

Václav: (povzdychne si) Chudák holka nešťastná, velmi jí s Máňou milujeme ale věř mi Toníku, když vidím její utrpení, tak si říkám jestli by nebylo opravdu lepší nechat jí utratit. Tolik trpí!

(slyšíme praskot – přes scénu přeběhne s pláčem Marcela na provaze kolem krku táhne ulomenou větev.....)

Marcela: Ani smrt mě nechce! Zkusím Jehovisty! Ty vemou každého! (odběhne)

Václav: Co jsem říkal! Já bych jí zastřelil! Zbytečně se trápí! Trpí!

Tonda: A já né? A členové strany né? A voliči naše vlast! Náš pře krásný lidově demokratický kapitalistický Kocourkov netrpí? Pláč nešťastné dívky tě dojíhá...a nářek vlasti, která přišla o svého velikého syna! O svoji poslanceckou naději neslyšíš? To tě nechá chladným....?

**Václav: Jak si můžeš něco takového myslet! Myslíš, že se netrápím...? Když si vzpomenu na ty překrásné schůze...ach věru je mi těžko....ale láska je silnější!
Víš ty vůbec Toníku, že pud zachování rodu je silnější, než pud sebezáchovy?**

Tonda: No tak slečnu Máňu oplodni a vrat' se do parlamentu!

**Václav: No a co myslíš, že každou noc dělám!? Nemůžu se nabažit!
Ale to víš....Mánička je chytrá, však nadarmo není miss!Když**

se milujeme, tak před vyvrcholením se mi vysmekne a fííí....
pádí po golfu od jamky k jamce!
Já ji sice dohoním, ale u každé jamky, abych začínal znova!
Někdy mě to zmáhá...

Tonda: Vidíš....strana a vlast nejsou takovýhle vilný erotomanky!
Přicházím tě zachránit! Nikdy bych ti to dříve neřekl, ale
ted' by mlčení nebylo na místě!Tvoje milovaná rosnička
Máňa....(zvyšuje hlas) kterou pln lásky pronásleduješ
od jamky k jamce tě podvádí s nějakým bankéřem Danielem!
Bursiánem a topným olejem!

Václav: (vrhne se na něj) Mlč! Co to říkáš? Ty šílíš.....

Tonda: Bohužel! Je to krutá a tvrdá pravda! Víš všiml jsem si toho
již tenkrát v hostinci u Palivce jak po něm vrhá pohledy plné
vášně...a co ty dary, to ti nebylo divné?

Václav: Né!

Tonda: Ale jo! A nešil tak! Ostatně mi to vyprávěl sám pan bankéř.
Také mi prozradil jak nuzujete a že vám pravidelně posílá
značné částky peněz!

Václav: No! Však nic neříkám! To je na tom jediná světlá stránka!

Tonda: Tak vidíš! Dluh roste! A jak to chceš srovnat no? Kde na to
vezmeš....jen nech Máňu, at' ten dluh vymaže sama!
Pár směšných pohybů za tolik peněz! Václave! Vždyť to vůbec
nemá tu cenu!

Václav: Co? Co nemá cenu? Ty směšný pohyby, nebo Máňa?

Tonda: Obojí!

Václav: Můj svět se zhroutil...Toníku! Soudruhu předsedo! Zaved' mě
ihned k němu! Musím ho zabít! Získal ji čarami, kočičku mojí
čistou...lžemi....násilím....kroutil jí ruku! Cožpak by moje

milovaná Máňa mohla milovat někoho jiného, než mě?

Tonda: Ano! Pana Daniela!

Václav: Vím co udělám!

Tonda: Né!

Václav: Ano! Lehnu si na zem a budu dupat nohama!

Tonda: Né!

**Václav: Ano! Všechno tady rozbiju a zapálím!
A potom....potom.....**

**Tonda: Né! (v hrůzném tušení skrývá hlavu v dlaních..) Neříkej to!
Je to tak strašná výhrůžka, že si to nezaslouží ani ten zloděj
jedna bankéřská! Topná! Burzovní!
A trestal by jsi také své milované voliče! A ti si
nezaslouží takhle strašlivý trest! Na ně myslí! Cožpak ti dali
důvěru, aby si dupal nohama? No?**

**Václav: Máš pravdu! Vlast volá....(zoufale vykřikne)!
Sbohem lásko! Sbohem štěstí! Je konec krásného snu!
Vlast volá! Už jdu! (odchází s pathosem....)**

(úryvek) JÁ UŽ JDU.....

(vstoupí Máňa..)

**Máňa: Kdo to tady rve? Boháči si stěžují, že je to ruší při odpalování
nevíte, že na golfu musí být absolutní klid?**

**Tonda. Mlč zrádkyně! Budu křičet ještě víc a do celého světa vykřičím
tu odpornou zradu! Zradila jsi mého nejlepšího přítele a dala
své tělo přísluhovači kapitálu! Sluhovi Wall streetu a agentovi
imperialismu – bankéři Danielovi!
Pošpinila jsi nejskvělejšího člena naší strany Demokratického**

bohatství! Kdyby byly parohy skutečné, musel by chudák nyní jezdit jen v kabrioletu! A s parohama jaký si mu nasadila ty by neprojel ani pod Nuselským mostem!

Máňa: No a? Tělo ženy je slabé, potřebuje něhu a lásku a neptá se kdes ji získal?!? Fešáku....? Fešáku?

Tonda: (otáčí se) To mluvíš na mě zrádkyně?

Máňa: Ano! Máš nádherné rysy a vyklenutý klín....připomínáš mi jednu slavnou románovou postavu....

Tonda: Monte Christa? Ramba? Colomba? Kozinu? Primáře Sovu?

Máňa: Švejka! Ano! Dobrého vojáka Švejka! Byl tak mužný!
(jde k němu a rozdělává ho....) Jak jsi krásný...pověz...mohl bys mě milovat.....

Tonda: No....ehm....(je z ní vedle) za určitého předpokladu, kdyby jste se stala slečno Máňo členkou naší strany...ehm....snad by to šlo...??? (leze na ní)
můžeme si o tom pohovořit na sekretariátě...je tam taková pohovka....pohovčička....na kratičký odpočinek mezi schůzí základní organizace a obvodním výborem strany.....

Máňa: (postupují do portálu) Tak vy se spolu páříte mezi schůzema...co?

Tonda: No.....někdy....Máni...missko....rosni....(zmizí v portále)

O P O N A

PŘESTÁVKA

Současně se zatažením opony a ohlášení přestávky vyndá technik před oponu na jednu stranu forbíny řečnickou tribunu, Má čitelný emblém EU a čitelná tučná hesla:

S EU NA VĚČNÉ ČASY A NIKDY JINAK!

EU – MÍROVÁ HRÁZ!

(Tonda vyjde na forbínu, má svazek lejster a skleničku vody, aniž by věnoval sebemenší pozornost divákům, začne řečnit.....)

Během přestávky zavolá technika přimíchaného mezi postávající diváky..

Béda: Di do hajzlu! Sou to jen kecy!

**Vodička: Copak si dneska ukrad? Máš nás za idioty!
..... a další vtipné volání bude doplněno autorem**

(Po přestávce, když už lidé sedí a je zhasnuto v sále, ukončí Tonda svůj projev...)

Tonda: A to by vážení soudruzi bylo v kostce asi tak všechno, co jsem vám chtěl nastínit, pokud by byl nějaký dotaz k probíranému materiálu, stavte se na sekretariátu strany pro brožury.

(civilně k divákům....)

Není tu mezi vámi někdo, kdo umí také plynule lhát a říkat naprosté kraviny a chtěl by je zde přednést? (rozhlíží se)

A nyní mi dovolte, abych pozval k řečnickému pultu člověka nejpovolanějšího, pana poslance za stranu „ Demokratického bohatství, Václava Václavoviče Václavíka!

(začne freneticky tleskat bez ohledu na reakci publika)

(Vyjde Václav – nese si též vodu a lejstra, zdraví se z diváky a chová se jako by lidi šleli radostí, že ho vidí....)

Václav: Všichni budou mít desetinásobné platy!

Nikdo nebude muset pracovat!

Do každé rodiny jedno auto zdarma, rodiny s dětmi mikrobus!

Zakážu zločinnost!

Veškerá lékařská péče bude placená!

Lékaři a sestry budou chodit za vámi!

Každý pacient dostane od lékařů za ošetření peníze!

Každý občan může beztrestně mlátit úředníky na radnici!

Zruším nájemné!

Elektrina bude zadarmo!

Plyn bude zadarmo!

.....atd....kydy naší Midy.....

(Z řad mezi diváky se blíží uličkou Máňa....má taky vlaječky nějaké znaky, aby bylo vidět, že byla na schůzi přítomna. Nyní už se přestává ovládat a jde za svoji láskou.....)

Máňa: (polohlasem avšak slyšitelně)...miláčku!

(Václav nerušeně pokračuje....)

Máňa: (hlasitěji)...miláčku!

(Václav nerušeně pokračuje....)

Máňa: (zařve) Miláčku!

(Václav přeruší projev – je překvapen)

Václav: Jestli chcete předvolební materiály, tak musíte na sekretariát strany!

Máňa: Miláčku! Miluji tě! Nemohu bez tebe žít! Zmírám touhou po tobě! (vyleze na forbínu a jde až k němu)

Václav: A co tvá zrada! Pan bankéř Daniel?

Máňa: Miláčku můj něžný, dělala jsem to pro nás! Spatřil mne ten hnusák....hnusná...počkej až ti budu vyprávět co se mnou všechno dělal v posteli, to se ti úplně udělá špatně....! No...kde jsem to přestala...v té hospodě mi pověsil na krk tohohle walkmanna stereo....chceš si poslechnout...?
Fakt je, že je s ním veliká legrace...pořád se směju, no a tyhle náušnice. bránila sem se jako lvice, ale on mi je vnutil! Taky použitou plenu čuně a bažanta – to sem ale dala Marcelce.
Když potom zjistil, že jsem odjela s tebou mojí jedinou a velikou láskou, chtěl asi věci vykoupiti zpátky rozličnými částkami peněz, jež mi posílal když zjistil naší adresu. Jen z lásky k tobě Václave můj jediný jsem peníze přijímala a drobnými fyzickými službičkami tuto částku stále zvyšovala abych nám zajistila živobytí a tobě miláčku klid k politické práci! Bud' spravedlivý! Co je víc? Co má v životě větší cenu? No? Jen řekni?
Chvilé prchavého sexu který umí obratná žena zkrátit na jednu minutu i méně! Anebo tvoje kniha „ Militarizace integrální di-

spenze v Zimbabwe? No? Nebo ten tvůj trháč „ Po boku Mi loše?„ No?

Václav: Jé Máni! Ty máš ten Toníkův emblémek co ho dostane jen a jen jeho prvorozený syn?

Máňa: Toho si nevšímej!Nepochopil bys to!

Václav: Tys to tedy miláčku dělala z odporem a donucením jen a jen z lásky ke mně? (taje)

Máňa: Jasná páka! Chvěla jsem se odporem a vyrazela výkřiky zoufalství a znechucení....ojoj...jééé....uúúú....ich come...

Václav: To jsi volala?

Máňa: Jo! A ještě mnoho dalších! Tvůj útěk zpátky do poslanecké lavice mi způsobil nezměrné utrpení! Ani největší luxus, kterým mě obklopil mi nemohl nahradit tvé láskání pod naší lampou u sedmé jamky....plakala jsem hněvem, když mi ten zvrhlík daroval nové červené Ferrari a když jsem ho ještě ten den rozflákala né z vlastní viny, tak mě ponížil tím, že mi koupil týž den nové Porsche!

Myslila jsem že zemřu hanbou,když na mě nechal přepsat vilu v Cannes a nenáviděla ho ještě více, když mi upsal velikou sumu na konto které mi založil! Ani největší radovánky které mi připravil mi nemohli nahradit tvůj jediný polibek!

Poslouchej.....(vyndává notýsek – čte...) Pondělí – oběd z Gottem, večere z Vondráčkovou. Úterý – snídaně z Novou oběd z Hůlkou, večere z Maxou...středa – snídaně z Luckou Bílou a Václavem Klausem oběd z Tofim...tam zmizela Danielovi peněženka, hodinky a mě náušnice a intimka!

Václav: (přeruší ji – rozzárí se) Tak tys to dělala všechno jen a jen z lásky ke mně?

Máňa: Ano! Miláčku! Proto jsem dnes tady! Proto jsem přišla a když

nepůjdeš se mnou, zabiji se z nešťastné lásky!

Václav: Máňo! Máničko! I já tě miluji bez ustání nesmírnou nehynoucí láskou!Není jediné schůze sněmovny, abych nemyslel na tebe! Hlasujeme o Grippenech a já v něm vidím letět tebe! Hlasujeme o centrálním zásobování armády a já vidím, jak ty ešusy rozvážíš vojákům ty! Špidla obhajuje rozpočet a já ho vidím s tvojí hlavou.....ach já nešťastník.....!

Máňo! Povím ti něco strašlivého, co nesmí nikdo mimo tebe slyšet (ustrášeně se rozhlíží...)

Často se s hanbou přistihuji, že tě miluji víc, než svoji stranu, vlast a voliče! (dá v zoufalství hlavu do dlaní..)

Máňa: A já snad nejsem tvůj volič?

Václav: (rozzáří se...svitne mu naděje..) Tys mne Máňo opravdu volila ještě dříve, než jsme se poznali a zamilovali se do sebe?

Máňa: Ano! Zaujal mě nesmírně tvůj volební program. V klášterní škole jsme si ho z holkama tajně opisovaly, aby to řádové sestry nevěděly. Ty nás mlátily, abychom volily KDU – ČSL, ale my z holkama ne! Jim na truc! Mysleli jsme po volbách, že nás zabijou, ale zachránilo nás, že se pan kardinál opil a volil KSČM!

Václav: Ach....ach....znovu vychází št'astné slunce mého života, mi láčku když to všechno opustím, pro naši velkou lásku,budeš mi opravdu věrnou a milující ženou! Že zapomeneš, že existuje nějaký pan Daniel?

Máňa: (padne na kolena a zvedne ruce k přísaze) Přísahám! Nikdy už toho hnusného chlípnička nechci vidět! Je tak odporný! Lásko! hnusí se mi! Chceš vědět, co to chlípné prase nutilo dělat v posteli? A co? Co to říkám! (mávne opovržlivě rukou) Kdyby jen v posteli! Všude! Ve vaně! Na stromě! V divadle! v průjezdě, na plovárně, v sudu od zelí, v autě, na švédské bedně v samoobsluze, na poště, v bance a před kamarádama! Orál!!
Orál!

Václav: Co to je? Jo! Ty myslíš Gregoriánský orál? Že?

Máňa: Ani se neptej! Takový hnus! Až přijdeme domů, tak ti to předvedu, abys viděl, jak je to odporné a zvrhlé proti přirozenému sexu v leže, potmě, na zádech kdy bez hnutí vychutnáváš rozkoš! Ještě teď se chvěji hnusem! Nechceš to ukázat hned?

Václav: Na nepříjemné věci je čas! Slib mi naprostou věrnost a že ho již nikdy nespatriš – hnusa orála!

Máňa: Přísahám! Na svůj život a čest!

(vrhnou se vzájemně do náruče – Máňa ho jemně odstrčí...)

Máňa: Miláčku! Ten bídák si zaslouží trest! Za to co ti udělal! Ty chceš aby jeho podlost a chlípnost – vilnost s jakou ošidil nevinou dívku, aby zůstala nepotrestaná? To by ti jako poslanci nevadilo? Nepotrestané zlo?

Václav: Zabiju ho! Zabiju ho za ten no jak si to říkala Okál! Ano!

Máňa: Jasná páka! Ale né hned! Umíral by šťastný v domnění, že hyne pro velkou lásku...miláčku znáš ten příběh jak sultán Nasredin přistihl svoji nejoblíbenější milovanou manželku krásnou Sulejku Chánum s jejím cvičitelem fitness zvaným Bořek – Dutohlav?

Václav: Né.

Máňa: Sultán Nasredin přistihl svoji nejmilejší manželku právě v okamžiku kdy volala z plna hrdla ich come...ich come, ale ten kdo ich come, byl právě Nasredin. Když viděl, jak mu Bořek - Dutohlav przní choť a jakou s toho má Sulejka radost, tak se strašně Nasredín!
Umřeme pro svoji velikou lásku volali jako jeden muž oba milenci a vrhali se s jásotem vzájemně kolem krku.

Usmrt' nás, volala Sulejka zemřu šťastná pro svého milého!
 Usmrt' nás, volal Bořek - Dutohlav a chtěl Nasredína ponížít tím, že se mu odhalil aby viděl, jak je enormně utvářen.
 Za Sulejku život položím volal a dával jí francouzáky z úst do úst.

Ale Nasredín byl moudrý a povídá jim...ty nevěrná pizdo když ti dám srazit hlavu teď....bude se ti sladce umírat a budeš ty svý nevěrný oči obracet k nebi a myslet si, že umíráš pro něco velikého! Hovnajs!

A ty Dutohlave si ho můžeš zahrnout a strčit tam kam patří.
 Než by ti setli hlavu volal bys, že umíráš ve jménu své veliké lásky! Hovnajs!

A dal odvést Sulejku Chánům i Bořka - Dutohlava na pustý ostrov, kde nebyl vůbec nikdo než oni dva.

Sultánovi lodě ostrov hlídali a shazovali milencům denně jídlo a pití. První měsíc to byl sexuálně citový nářez, druhý něžné milování, třetí harmonické manželství, čtvrtý manželství po deseti letech a pátý měsíc jako u vás doma drazí diváci!

Za půl roku si už lezli neskutečně na nervy a po osmi měsících se už fackovali! Když je po roce odvážela loď z ostrova házeli po sobě šutry a Dutohlav vyrazil Sulejce zub za což mu ona vypíchla levé oko. Tak stanuli oba před Nasredínem.

Teď vás dám teprve vy blbečkové popravit! Aby jste viděli, pro jakou hovadinu přicházíte o život a jak slíbil, tak taky udělal!
 No a my musíme naložit stejně s panem Bankéřem! Vymyslela jsem miláčku lest....namluvila jsem mu...

Václav: Při tom okálu?

Máňa: Né! Při tom se dost špatně mluví...až potom! Namluvila jsem mu, že se musím starat o mladšího bratříčka, který mi zůstal v pěstounské péči po smrti našich drahých rodičů!
 Ta lstivá povídačka ho dojala a slíbil, že najme vilu pro mne a mého bratra – no?

(Václav nechápavě zírá)

No! Pro tebe! Tebe jsem miláčku myslela tím bratrem! Mám tě

**přivést a ten paroháč – ten blbec – považ lásko se uvolil
vypláceti nám každého měsíce čtyři tisíce Euro!**

Václav: (nechápe a nesouhlasí) **Cože? Mám se o svoji milovanou dělit
s tím starým hnusem?**

Máňa: **Ale legrace s ním je! Páni já se vám tolik nasměju!**

Václav: **Při okálu?**

Máňa: **Ale vůbec né! Jak tě mohlo něco takového napadnout! Chci
viděl, jak ho vytrestáme a dopřej sobě i mě trochu pomsty na
člověku, který mi připravil svými dary takovou bolest a
ponížení! Ale jako poslanec vypadáš příliš vznešený a krásný..
ukaž....no jasně! A inteligentní! To by nám nezbaštil! Zvolíme
nějakou masku....nějaký převlek. Něco přirozeného! Pojd'!**

**(oba odejdou do portálu – roztahuje se opona – salon měšťanské vily –
v ní je bankéř Daniel....telefonuje)**

Daniel: **Serjožo! Dej mi Ivana Ivánoviče! Zdrávujuj Ivan! Dostal jsi
peníze? Co? Jěsli ty děngy palučíl já? Co? Né! To bylo za to
vyhnání těch nájemníků! To jsem zaplatil! Dům toho soudce
ještě nezapalovat - né! Ivan! Možná že vezme peníze!
Ale však to víš, nezávislý soudy! Mají v tom bordel!
Nechce se dělit se státním zástupcem! Ano! Tomu bombu do
auta ano! To už jsem přeci zaplatil....
Né! Nože né! Stačí hole, nebo basebalové pálky, dáme jim ještě
šanci. Ivane kolik by stála novinářka? Né zabít, jenom zmrzačit
tolik....? Teda Ivan Ivánovič, ty jsi stále dražší a dražší? Že
toho máš hodně? Ty Ivan, ty bys mi nemohl vystavit fakturu?
Mohl?
Charašó! Maladěc! A jaké služby tam napíšeš? Co? Co?
Neslyším! Zeslab si ty Alexandrovce! No....co?
Pobodání noži – napíšeš povrchová úprava pozemku?
Zmlácení do bezvědomí – hloubková zdravotní masáž?
Zabití – úklid po malířích a mytí oken?
Ivánuška! Vy jste ale bedny kluci jedny Ukrajinský! Konečně**

to odečtu z daní!

Ivane! Chtěl bych někoho do přehrady, ještě jsem se nerozhod, ale asi poletí, dám ti vědět – no....to nevím, kolik stojí sud?

Hmm.....a drátěný pletivo? Ivane! Ty si zase podražil, že si vezmu Čečence nebo Albánce? Tak dobrá! Ani sud ani pletivo! Šutr na krk jako minule!

Zdrávstvuj Ivan! Zdrávstvuj! A pozdravuj ode mě Jelenu Nikolájevnu!

Že si jí zabil? Ivane... Ivane...že si nedáš pokoj, a co děti?

Ty taky? Ivane...Ivane...no nic! Je to tvůj život! Tak zdrávstvuj!

(Zavěsí...ještě kroutí hlavou a směje se....) Ach ty rusové...
(jde k portálu a jako by otevřel dveře....)

(vchází Máňa a přivádí Václava v Chodském kroji s dudama na krku... ten má hůl a uzlíček z šátku...)

Máňa: Vrhá se Danielovi kolem krku a dává mu vášnivý hubany.
(kope přitom dozadu nohou proti Václavovi, kterému se to nelíbí
.....je to jen jako! Jako!

Pane bankéři Danieli....dovolte, abych vám představila svého mladšího bratříčka...

Unisono: Máňa: Fandu! Václav: Karla! (zasmějí se a opraví)
Máňa: Karla! Václav: Fandu! (trapas a trapný smích...)

Máňa: To je tak vždycky Danielku....miláčku...(je to jen jako - kope)
(věší se mu kolem krku....mrká na Václava)
Je křtěný Karel František a tak mu říkáme Pepo? Vid' Járo?

Václav: Jo!

Daniel: Hmmm....prohlíží si nástroj, otočí se k Máňe a chytne jí za kozy.....he he he (směje se blbě) vaše sestra Milane má taky pěkný dudy!

Máňa: Pane bankéři Lojza vám přinesl dárek! No....bráško...dej ho panu Danielovi....

Václav: (nejdřív se otáčí do portálu hledaje očima brášku Máni...
pak mu to dojde a s mrkáním vyndá z uzlíčku paroží....)
(Daniel si ho prohlíží a evidentně se mu to nelíbí....Václav i
Máňa se mu pošklebují směrem k publiku....)

Daniel: No....díky....díky...já mám pro tebe Stáňo taky dárek!
(Podává mu také paroží – mělo by být stejně veliké)
(Pošklebuje se s Máňou Václavovi stejně jako předtím oni jemu
(Máňa ho pokárá pohledem a utne to)

(oba si dávají na hlavu parohy a žertem proti sobě naznačují boj mezi
dvěma jeleny – smějí se – Máňa též.....

Máňa: Ach vy muži....muži...jste jako malé děti...no tak! Pojd'te ke
stolu....
(do sálu...) ...a docela jim seděj co?(mrká na lidi) A budou mít
ještě větší! Jako máte vy! (ukazuje do hlediště a směje se)

(sedají si ke stolu.....

Daniel: To jde takhle mladá krásná ženská s nádhernejma dudama..
(cvrnkne mu do nástroje)

Máňa: (začne tleskat rukama – k Václavovi)
Ted' uvidíš proč ho tak strašně miluju! (Jako....jako!!!!)

Daniel: Zastaví jí takový chlapík a povídá....slečno, prosím vás vy máte
tak nádherná prsa....nemohl bych vás kousnout do bradavky?
No dovolte! Rozčílí se dívka.
Dám vám pět tisíc – nabízí chlapík.
No dovolte! Zlobí se ona.
Dám vám deset tisíc zvyšuje muž nabídku...
Co si o mě myslíte....?
Padesát tisíc! Vykřikne chlapík.
Dívka se zarazí.....no dobrá, ale pojd'te támhle za roh.....
Rozepne si blůzičku a on jí vášnivě líbá a olizuje prsa....
no tak....no....tak už si kousněte povzbuzuje ho dívka...
když ale já nemám peníze!

(všichni se smějí)

Máňa: (může se potřhat...) **Není rozkošný?**
Hnusák hnusný (směrem k Václavovi)

Daniel: **Nebo tahle.....**

(Přichází Marcela....přeruší ho....všichni si ucpávají nos a odvracejí se..)
(Marcela se rozpláče.....

Marcela: **Vy mi to děláte naschvál! Vy mi to schválně připomínáte aby**
jste mi působily bolest....(štká... spatří Václava a rozzáří se)
Jé....pane...p....

(Máňa vyskočí, zacpe jí ústa a táhne jí na forbínu....mluví k ní
falešně k divákům....Daniel a Václav si vzadu gestikulují...
tušíme, že Daniel vypráví obscénní vtipy..)

Máňa: **Mlč Marcelo ať nic neprozradíš! Dělej, že jsi Václava nepo**
znala

Marcela: **Ale je to pan poslanec že?**

Máňa: **Samozřejmě! Vydává se za mého bratra, abychom mohli žít**
všichni tři pohromadě a šťastni!

Marcela: **Na trojáka?**

Máňa: (vteřinu zaváhá...) **I tak se to dá říct. I když vlastně...ted' jsi mě**
zmátla....troják né...dvojitý dvoják! Tak to je Marcelko
miláčku....dvojitý dvoják....oni to netuší a jsou šťastni...

Marcela: **Ale to je nečestné!**

Máňa: **Houby! Lidské to je! Nechci aby se muži trápili, nesnesu pohled**
na nešťastný chlapi, tak se snažím vyhovět! Stejně jedu na
poloviční výkon! Moje živočišnost a přirozená sexualita je
mnohem....mnohem větší....ještě si možná vezmu nějaký
vedlejšák.....!?

Marcela: A co já? Jak já k tomu přijdu? Já nejedu na žádný výkon!
Cítím se jako Viktorka u splavu!

Máňa: Jen si počkej Marcelko, až vyhubíme ty muňky a ty blechy,
odvětráme tě řádně, však se i pro tebe ženich najde!
Stejně si myslím dušičko, netrestá tě pán Bůh za nějaké
křivárny?

Marcela: Jaký? Jsem čestná a poctivá! Nikdy bych tě Máničko neznadila
nemáš ve světě širém upřímnější a věrnější přítelkyni!
(jen stěží zakrývá závist) Mám tě radši než bych měla vlastní
sestru a kdo se nejvíc a nejupřímněji raduje z tvé krásy
– z tvého štěstí (špatně ukrývá hněv).... i z tvého dvojitého
Ritbergra, ke kterému jistě při tvé nesmírné kráse přibude i
trojitý a další a další....moje drahá....(neovládne se) Píčo!

Máňa: (během Marcelčina vyznání lásky a věrnosti zasněně napůl
poslouchá....zpozorní....)
Neřekla si Píčo?

Marcela: Né! Ať mě Pán Bůh potrestá máničinko moje zlatá....ty a píča?
Nikdy!
Bože! Máni....jde k ní a vláčí nohu....Máni...já začínám kulhat
ach....za svoji dobrotu...! Ještě ke všemu....
(vláčí nohu po jevišti a hořekuje – nesmí překrýt ostatní)

Máňa: Já se ti divím sakra, že jsi si ještě nezvykla! Už nás s tím
neotravuj! Vem si příklad ze mě! Naříkám snad? No řekni ty
ubřečená náno! Pláču a zoufám si?

Marcela: (špitne) Né.

Máňa: Tak to vidíš! Už nechci slyšet žádný nářky! Danieli...už jsi byl
s dalajlámou...?

(Václav i Daniel přeruší svoji druhoplánovou zábavu a znovu se soustředí

Daniel: Nebyl....nebyl....musím ještě do banky přesměrovat

kontokorentní diskont a zkreditovat debet pro vaskulární sazbu
.....vrátím se k večeri.... (chvatně odchází...)

Václav: Půjdu já miláčku....projdu se na čerstvém vzduchu, úplně se
zalykám štěstím, jak jsme přelstili toho topnoolejového
paroháče a jak si budeme krásně žít.....
Dalajlámo.....dalajlámo.....(odchází stejným směrem...)

Máňa: (volá za ním...) A brzo se vrat' miláčku....zvětšíme bursiánovi
parůžky.....

O P O N A

(Na forbínu vychází Ringo.....)

1. Vysvětlí podstatu Mánina chování – je poslušna pokynů přírody,
nemá pocit že by se chovala nesprávně...má to v genech – opět
odkaz na Viktoru u splavu....

(Z portálu vychází Václav a má na šňůře Dalajlámu – Máninu Tibetskou
doga. Je to herec který představuje Daniela nyní co by pes v houni lezoucí
po čtyřech a čmuchající po jevišti..... převlek je pouze legrační licence...)

(Václav spatří Ringa a jde k němu....něco mu šeptá, čemuž se oba smějí..
nesmí rušit akci Tibetská doga)

Dalajláma: Haf Haf...! (směje se) Nebojte se! Já nejsem ve skutečnosti
Tibetská doga! To je jen dokonalej převlek! Zbaštili jste to co?

(zvedne nožičku a vystříkne z balonku na klystýr malou
loužičku.....) To je co? Jsem průvodčí z toho vlaku kterým
jela slečna missrosnička s panem Václavem! Aby pan poslanec
nebránil naší lásce a nežárnil na mě, vymyslela Mánička tenhle
geniální převlek! Spím u ní v pokoji a když odejde pan bankéř
a pan poslanec s dudama, hupsnu k paničce já!

(k divákovi...) No? Co koukáte? Jste nějaký pobledlej? Že máte doma vlčáka.....(směje se)...no já bych si ho pro jistotu pořádně prohlíd.....

(doleze k Ringovi a počurá mu nohavici....

Václav: No fuj! Dalajlámo! To se dělá...? Promiň Ringo...promiň..
pojd'....Dalajlámo....poběž! Panička čeká!

Dalajláma: To bych řek paroháči! Na mě taky! (udělá loužičku a z hafáním zajde za Václavem za oponu.)

(Ringo – další část forbíny....

1. Konflikt a přemístění zpět na golf.....

2.

3.

(Jsme znovu na golfu....u stolku sedí Václav s Máňou – idyla s kávou Máně u nohou leží Tibetská doga – Dalajláma – občas hafne – možno krátkou vtipnou etudu.) (Máňa má na krku druhého walkmanna a náramek)

Václav: Myslíš Máni, že se pan bankéř Daniel opravdu zná s panem prezidentem, nebo jen tak kecá a vytahuje se...?

Máňa: Zná se s ním! Na tuty! Říkal onehdy, že pan prezident hraje jak ponocnej! Že nechodí pod míč, krčí loket, nehraje míč před sebou a při servisu nedělá osmičku!
Jo....a vůbec prej nechodí na síť! Posera!

(Přibíhá udýchaný Tonda... dalajláma se rozštěká.....

Tonda: Václave! Václave!.....(bojí se) zažeňte toho psa! Mám s čoklů fobii....fuj obludo....(couvá)

Máňa: Nu...jen se nebojte Toníku! Dalajláma je hodný...vid'(laská stále zuřícího psa)...on má strach, že jste přišel za paničkou vid'.....on žárí psíček můj....
(přísně) No tak! Dalajlámo! Vždyť víš, že panička má jenom tebe!....Pane Toníku....nebojte se, nechte ho...on si vás označuje a už vás bude potom považovat za svého...no....

(dalajláma doleze k Tondovi, který se s části bojí a s části je mu to ekl a vymočí se mu na nohavici....Toník si jí zhnuseně utírá, Tibetská doga odbíhá do zákulisí) (jako minule občas přeletí golfový míček)

Máňa: Musím za ním...aby mi nepokryl nějakou golfistku, je tak divoký....! však panička už mu ubere energii...promiň miláčku i vy soudruhu Toníku....když budete něco chtít, řekněte si Marcelce....dalajlámo....dalajlámo.....(odbíhá)

Tonda: (Hledí za odbíhající Máňou do zákulisí....)
Ten pes se mi nějak nezdá....nelíbí se mi, jak jste k němu přišli?

Václav: Přidal se k nám onehdy ve vlaku, je přítulný a miluje nás..!

Hlavně teda Máňičku, na ní žárlí a víš, že k ní leze i do postele?

Tonda: Docela bych tomu věřil....divnej čokl...divnej....

Václav: Zvířátko věrné a oddané! Víš je to tím, že je to pes. Myslím si, že čuba, ta by zase měla radši mně!

Tonda: Kdyby to ovšem nebyla psí lesba! (smějí se povedenému vtipu)
Václave! Dost srandy! Musíš víc politicky pracovat! Víš já dělám pro tebe všechno co je v mých silách!
 Ale nespokojme se s tím, že jsi poslancem! Strana potřebuje, abys byl prezidentem!

Václav: Míříš příliš vysoko Václave Václavoviči, ale mě stačí být dobrým poslancem a dělat všechno aby byli lidé šťastni! Pravda, moje láska k Máne mě brání rozvinout naplno svůj politický talent, ale však víš jak říkával soudruh Lenin, nic na světě netrvá věčně ani láska k jedný slečně a já to potom – po rozvodu všechno svým voličům vynahradím....!

Tonda: Václave! Máme něco úžasného! Strana za to vydala všechny své peníze! Všechny členské příspěvky na to praskly, ale stojí to za to! Václave teď se posad'! Máme Lenina!
 Ano! Slyšíš dobře! Máme soudruha Lenina!!!

Václav: (nedůvěřivě) Lenina? Toho pravého?

Tonda: No jasně! Jen sed' a pevně se drž! (vytáhne z kapsy dálkový ovladač z anténou a zmáčkne knoflík)
 (z portálu vyjde Lenin pohybuující se jako loutka. V jedné ruce drží srp v druhé kladivo)
 (Tonda si vychutnává Václavův šok....)

Václav: Ty vado!

Tonda: Počkej! To není všechno! Sleduj! (znovu zmáčkne ovladač)

Lenin: Účit'sja..účit'sja...účit'sja...

Tonda: Počkej! mám ho i v češtině! (zmáčkne ovladač)

Lenin: Učit se! Učit se! Učit se!

Tonda: Co tomu říkáš? Umíš si představit, až se objeví vedle tebe na tribuně! Lidi zešílí štěstím! Víš co dokázal v Rusku! Dodneška na něj nemůžou zapomenout!

Václav: (ohromen – nevěřicně vstane a jde k Leninovi...otočí se tázavě na Toníka....?)

Tonda: Jen si šáhni! Neboj se!

Václav: (Osahává ho) To je neuvěřitelné....mě se to snad zdá.....? Je to ten.....no?

Tonda: Jasná páka! Voskovej z mauzolea! Pravej soudruh Lenin!

Václav: A jak jste.....?

Tonda: Čečenci ho ukradli, když v něm rusové vyměňovali seno. Namontovali do něj strojek na dálkový ovládání.... to je dnes běžné, tak se pohybovali i dynosauři a ta havěť V Jurském parku!
Je to mechanika a počítačová paměť na hlas. Tři monočlánky a už jede....hele....i tancuje....(zmáčkne knoflík na ovladači)

(Lenin zatančí a zazpívá – komik byznys!)

Lenin: Rázcvitáli jábloni i grůši vychadíla na břeg kat'ušá....

Tonda: (Zmáčkne – vypne) To nic! To je starý! Ale umí i poslední hit Olympiku – heled'te! (zmáčkne)

(Lenin škube nohou)

Tonda: Zasek se šmejď jeden! Chce to ještě vymakat! (kopne do něj)

Lenin: U PADRUŽKY BOŽKY

(Vejde Marcela – vláčí za sebou nohu.... a drbe se....)

Marcela: (Všimne si Lenina a rozzáří se...) Páni! To je ale fešák!
(chce jít k němu, ale zarazí se. Otočí se na Václava)

Václav: Jen si ho prohlídni! Neboj se! Je to jen figurína!

(Marcela popojde k Leninovi a chce si na něj sáhnout...Lenin začne couvat a pohybem loutky se snaží ucpat si nos....Marcela se rozpláče..Tonda nechápavě hledí na ovladač....)

Tonda: Ať mě....přísahám! Nic jsem nezmáčk! To samo!

Marcela: (pláče) Ani panák mě nechce holku prokletou....a mě se zrovna tolik líbí.....ten nádherný asiatský profil a mongolský pohled! Neviděla jsem nikdy nic krásnějšího.....teda mimo vás pane poslanče a soudruhu předsedo Toníku!

Václav: Taky že jo! Vždyť je to Lenin! Však ona si Krupská uměla vybrat! Nemůžeš Toníku vypnout čichové čidlo, ať ho může Marcelka podelovat....

Tonda: (Hledí na ovladač...) Čichové čidlo....jazyky..kontrast..AV... zásuvka na Video....tady to je...čich a hmat...
To abych vypnul taky zrak co?

Václav: No to určitě! (s omluvným pohledem na Marcelu)

Tonda: Tady to je! (podívá se na dívku) Bude to stačit?

Václav: (Taky se zadívá.....) No...radši ho vypni úplně...!

Tonda: (zmáčkne) Tak si běž pro hubičku, ty naše zlatá holčičko!
Je to poprvé co? Že je to poprvé co se líbáš s mužem vid'?
příznej se ty malá potvůrko....

Marcela: Pane předsedo.....(stydí se) mohu....víte...francouzským způsobem? Jako líbá pan poslanec Máničku...a Mánička pana Daniela a Dalajlámu?

Václav: Cože? Co to....počkej.....

Tonda: (rázně ho umlčí mávnutím ruky) Ty počkej! Nekaž to holce! Bude na to vzpomínat celý život! No....běž....líbej...!

(Marcela přistoupí k Leninovi, zalomí ho a dlouze mu dává hubana... Lenin se brání hází sebou a po krátkém zápase s křikem utíká pryč. Marcela začne bulet....)

Tonda: (kouká na ovladač) Přísahám....ani jsem se ho nedotk! Chce to ještě asi trochu vymakat....zkusím ho chytit! Je ještě v záruce!
Soudruhu Lenine! Soudruhu Lenine! (utíká za ním)

Marcela: Bylo to nádherné! Ani jsem netušila jaká je to rozkoš líbat se z mužem!

Tonda: Marcelko! To nebyl obyčejný muž! To byl soudruh Lenin! Nikdo v celém polytbiru nelíbal tak jako soudruh Lenin!

Marcela: Máte také v ústech pane poslanče takové ty...tohle...
....(podá mu asi tři velké matky a šrouby)
při líbání to dráždí patro!

Václav: Ale Marcelko, tys mu vykousla něco z hlavy, ukaž...vrátíme to a Toník mu to našroubuje zpátky.....(bere si to od ní)

Marcela: (povzbuzena debatou s Václavem) Pane poslanče, nezdá se vám, že méně páchnu? (s nadějí v očích) Co myslíte?

Václav: Kdepak! Smrdíš víc a víc! Ten smrad ve vzduchu zpomaluje i míče.....vidíš...! (proletí pomalý míček...)

Marcela: (rozpláče se)

Václav: Ale mám pocit, že ti ubylo blech a vši? Že?

Marcela: To je zabíjí ten děsný puch!

Václav: Vidíš Marcelko! Všechno zlé je také k něčemu dobré, tak už nebul!

Marcela: Když pan poslanec je takový hodný! Vůbec si nezaslouží takovou hanbu? Ach! Co to říkám já husa hloupá! (plácne se káravě přes pusu....

Václav: Co si nezasloužím...no? Co?

Marcela: Ale nic! zapomeňte na to! To mi jen tak uklouzlo! Kdyby jste mě mučili nic na moji milou Máňu neřeknu! nechám se radši zabít!

(vteřina zaváhání)

Tak jo! Ukecal jste mě! Ale dělám to nerada! Dnes odpoledne slečna miss balila ve fitness jakéhosi italského šlechtice...lezli spolu do solárka! Vyměnili siadresy....a také se líbali! Na holou!

(Chytne se za oči a mne si je....)

Marcela: Lidi! já přestávám vidět! Zamlžuje se mi zrak! Ach! Což toho nebylo dost? co jsem komu udělala.....?

Václav: Nedělejte z toho problém! koupím vám brejle! No jak to bylo dál....líbali na holou...? Dobrý Bože! Předě všemi?

Marcela: Předě všemi né! Slečna Máňa poručila, abych tam stála a smrděla! Byla si jistá, že tam nikdo ani nepáchne! Teda mimo mě! (rozpláče se)

Václav: No...a co dál...co bylo dál?

Marcela: Zalezli do solárka a zaklapli víko! Uvidíte, jak je Mánička krásně opálená!

(přichází Máňa....)

Václav: Zrádkyně! Cos mi to Máni provedla?

(vbíhá rozlícený hrabě Cornuto)

Cornuto: Kde je ta mrcha?

Máňa: Tady!

Václav: Proboha živého! Ten hulvát zavolá mrcho a ona má milovaná Máňa na to oslovení slyší! Ona se hlásí! Lidi! Slyšeli jste to? Mrcho!..... Tady!..... Bože!

Máňa: Pravda....trochu jsem s tím chlápkiem koketovala...

Cornuto: Jsem hrabě Cornuto!

**Máňa.koketovala a proč né?
Jsem přeci žena a slušná ženská to má v náplni práce, přijala jsem od pána menší obnos,**

Cornuto: Jsem hrabě! Hrabě Cornuto!

**Máňa: Pravda,přijala jsem menší obnos, ale pouze jako zálohu na konzultaci o příčinách impotence, o kterou mě pan hrabě....?
(obrátil se na něj...) Spokojenej blbečku?**

Cornuto: Jo!

Máňa: Požádal! Potom za mnou vnikl do solárka a mnohonásobně mě zprznil! V tom vedru a v tom smradu!

Marcela: To mi snad děláte schválně! Proč to pořád zdůrazňujete?

Cornuto: Ona mě prznila a nutila při tom říkat odporná slova! Vzrušovalo jí to....!

Václav: Co jaká? Marcelko?

Marcela: Zabouchli víko, nic jsem neslyšela! A teď už ani nevidím!

Václav: Tak jaká? Dozvim se to? Pravdu! Máňo!

Máňa: Úd!

Václav: Né! Bože! Jaká ještě?

Máňa: Pochva!

Václav: Och né! Dál! Dál! Mluv! (začíná být hysterický)

Máňa: Erekcce! Hýždě!.....

Cornuto: To není pravda! Milostivá slečna mrcha řekla prdel!

Václav: Nevěřím! Né! To by má Máníčka nikdy neřekla! Nikdy!
Zhroutil se mi svět lásky a porozumění! Věrnosti a cti!
Já bojuju za spravedlivý svět, hlasuju o Gripenech a nákupu
ponorek a moje láska rumpluje ve skleněný rakvi s talošem!
Slyším hlas Boží jenž mě zve do říše mrtvých!

(ze zákulisí) Soudruhu Lenine! Soudruhu Lenine! Počkejte! Vybijete
si baterky....! (nikdo z přítomných tomu nevěnuje pozornost)

Máňa: Pravda! Prznil mě! Neilosrdně a ze všech stran – otáčel si mě
taloš jeden odporná jako sele na rožni!
Ale rozkoš neměl! Miláčku! Netrap se! Já vím co se sluší a
patří....co se očekává od slušné ženy! To nebyl ten nádherný
manželský sex na který jseš zvyklý, kdy ze sebe trhám šaty,
řvu a kopu kolem sebe....škrábu a vřeštím rozkoší jako hyena
pláču, kopu tě a volám slova která muže dokáží vzrušit k
nepřičetnosti....ach...och...ojoj...úúúú....ííí....no néééé ...

S ním jsem ležela jsem jak mrtvola a nevydala hlásku! A
protože jsem si ráno nestačila vyčistit zuby, tak jsem ho líbala...
cukal hubou uhýbal – čuně jedno italský!

Václav: Mluv ty násilníku! slyšel jsi ...ach...och a ojoj???

Cornuto: Víte co křičela ta prolhaná neukojitelná erotmanka?

(ze zákulisí) **Dalajámo! Fuj! Nech soudruha Lenina! Dalajlámo! Dej sem tu hlavu! Fuj!** (nikdo tomu nevěnuje pozornost)

Cornuto: Vy tu máte někde Letní kino? Nedávaj tam dneska Kremelský orloj?...sakra! O čem jsme to přátelé mluvili?

Máňa: Chtěl jste panu poslanci říct, co jsem křičela!?

Cornuto: Vezmi si mě ty můj malej boubelatej Mussolini! To volala!

Máňa: Kecáš Rigoletto! Pleteš si mě s Toscou!

Cornuto: Lhářko! Vyzývám tě na souboj! (udeří ji do tváře rukavičkou)

Máňa: Volím kordy!

Marcela: (šmátrá kolem sebe a tahá za sebou nohu) Nevidím vás vy hanebníku abych vám mohla plivnout do tváře! Šmátrá a jde na jinou stranu) Vy se chcete bít se ženou?

Cornuto: Proč né? Vybojovali jste si rovnoprávnost, máte jí mít! Dobře vám tak! Vždycky jsem říkal, že je to kravina! A ty.....smrdutá, chromá a slepá káčo (arogantně se směje) jí můžeš dělat sekundantku!

(Mluví na opačnou stranu -Václav otáčí Marcelu vždy správným směrem...)

Marcela: Vy sprost'áku! Nemůžete zvolit slušnější výraz....třeba pohlaví nebo přirození?

Cornuto: (hrubě a urážlivě) Sekundantka není smradlavá slečno to co myslíte vy! Ten božský orgán, který u vás celkem pochopitelně zahálí! (chechtá se)

Marcela: (znovu otáčená správným směrem...
Ale je tam... ta neslušná část toho slova....!)

Václav: Tak už dost! Zabiju vás!

Cornuto: Jak je libo, ale až po souboji!

(vbíhá Tonda....je evidentně rozrušený...drží jednu ruku z Lenina)

Tonda: Václave! Všeho nech a pospěš do parlamentu! Nesu ti zpátky tvůj poslanecký mandát! (podává mu uzlíček z šátku)

Václav: Né! Tady jde o život mé sladké Máni! Zemru s ní!

Tonda: Pojd' hlasovat! Vlast tě volá! Slyšíš.....?

(ze zákulisí.....soudruhu Lenine....mažeš z tý kukuřice strašáku bezrukej...bezhlavej....)

Cornuto: Jen si běžte klidně hlasovat! Brzo budete vdovec!

Tonda: (k Marcele) Proboha....volala jste policii?

Marcela: Né! Jsem kundantkou!

Cornuto: Sekundantkou!

(vbíhá rozzuřený pan Daniel, drží druhou ruku z Lenina.....ruka drží srp)

Daniel: Konečně jsem vás načapal! Došlo mi to až dodatečně! Jak jste mě ponížili! Těma parohama! Těma řečma o bratrské lásce! Mě! Poctivého obchodníka s topnými oleji!
(k Václavovi) Zabiju tě ty hajzle!
Ale nejdřív vám musím říct skvostný fór...

V Yeloustonském parku říká hlídač turistům, kdyby se náhodou objevil medvěd....zachovejte klid, omazejte mu hlavu hovnama až se budete utírat – zdrhněte!

**No jo, na to turisti. Ale kde vezmeme hovna?
Jen počkejte, až se objeví medvěd!**

(všichni se smějou)

Máňa: Já ho žeru! (k divákům) No řekněte není skvostnej?

Daniel: A ted' tě zabiju ty hajzle! Vyber si zbraně! Paroháči!

Václav: Vole!

Daniel: Kreténe- vole.....Vole... kreténe...vole - kreténe.....!

Tonda: (smiřlivě) Hoši! No tak nechte toho, pokecat si můžete potom!Přátelé! Občané! Voliči! Vyhněte se násilí! Hledejme consensus! uděláme referendum! Ať občané sami rozhodnou svými hlasy, kdo je vůl....kdo kretén...a kdo paroháč! Není to více hodno 21 století kdy náš Kocourkov vstupuje do EU? Tam už to zavedli!

Václav: Pozdě! Hněv a nenávisť už překročila meze k dohodě! Marcelo! kordy!

(Marcela šmátrá do zákulisí – vzápětí vyleze a drží golfové hole)

Cornuto: Taky dobře! Utluču jí holí! Jako zmiji! Myslela jste rosňomisko že se budem píchat co? (směje se svému dvojsmyslnému vtipu) Jste zklamaná? Co?

**Tonda: (Vyjde na forbínu...k divákům)
Ted' spěchám na hrad, abych bez prodlení, dal rychle zprávu
o tom dopuštění....(pateticky odbíhá a volá....
Pane prezidente! Pane prezidente!.....**

**Cornuto a Daniel: Na střeh bídáci! (všichni stojí proti sobě ve střehu na jedné straně Cornuto s Danielem, proti nim Máňa s Václavem...)
(vrhají se proti sobě – Daniel je se smíchem zastaví....)**

Daniel: Ještě jsem si vzpoměl na výbornej fór!

Máňa: No řekněte! Není k sežrání?
(udělají idylickou skupinku, jako by se nic nedělo – naslouchají)

Daniel: (...chechtá se už předem) Slečna přijde do obchodu se spodním prádlem a povídá – chtěla bych sedmery dámské kalhotky – Tanga!

Mohu se zeptat proč sedmery, ptá se prodavač?

No....odpoví mu s úsměvem slečna – přeci pondělí, úterý, středa, čtvrtek, pátek, sobota a neděle! Á...chápe prodavač.

Za ní přijde na řadu cikánka...a povídá: mě čtyři dámské kalhotky! Tanga!

Proč jen čtyři? Zeptá se prodavač?

No přeci t'uká se cikánka do hlavy. Jaro! Léto! Podzim a zima!
(všichni se družně smějí)

Máňa: Jsi skvělej topeňáku! Bože! Jak já miluju veselý chlapi!

Václav: Tak přátelé! Přátelé! Konec legrace a do práce...na střeh!

(znovu všichni zaujmou bojové pozice)

Daniel a Cornuto: (unisono) Na střeh bídáci!

Máňa: (Ke Cornutovi) Měním zbraně! (odhazuje golf. hůl a vyndává pistoli)

(Cornuto bezradně zírá a cosi koktá.....)

Daniel: (K Václavovi) Na střeh! Mě neunikneš!

Václav: (K Danielovi) Zde je můj poslancecký mandát! Mám imunitu!
(podává mu uzlíček) A tu hůl si můžeš strčit víš kam – blbečku!

(Daniel i Cornuto bezradně přešlapují....)

Daniel: Vpřed hrabě! Pistole jí není nic platná! Znam tu ženu důvěrně

nemá kulky!

A ty chloubu národa a pýcho strany si můžeš strčit tu svoji imunitu do nejvíce zaměstnané části tvého těla!

(Daniel i Cornuto se smějí povedenému vtipu.....)

Václav: (naivně...) Do hlavy?

Daniel i Cornuto: Do prdele! (znovu záchvat smíchu a veselí)

Cornuto: (podívá se na hodinky) Bože! To je hodin! Lidi s váma to tak uteklo....musím do Říma! Duce mě volá! Dlouho jsem se takhle nepobavil...sbohem přátelé....sbohem Máničko....Václave... Marcel....né! Né! (zarazí ji a ucpává si nos) Jen zamávat Marcelko...

**Čao....čao....ragazzi! odchází a zpívá si....
Cozy piccolo....é fragilééé....**

Daniel: (volá za ním) Pane hrabě - vzpomněl jsem si na jeden vynikající....(udělají znovu malebnou skupinku – naslouchají)

Máňa: Lidi! Ted' snad chápete jak já ho žeru!

**Daniel: Paní přijde do lékárny a žádá lékárníka o nějaký prudký jed. A na co vám ten jed bude? Ptá se lékárník.
Chci zabít svého manžela!
Ale já vám přeci nemohu prodat jed, aby jste někoho zavraždila
Paní beze slova vytáhne z kabelky fotku na které je přímo při nevěře její manžel s lékárníkovou ženou.
Lékárník si prohlédne zblízka fotografii a pokývá hlavou....
promiňte, nevěděl jsem že máte recept!**

Máňa: No...není báječný?

Daniel: Tak jsme se všichni zasmáli....no a do práce.....

Všichni: Hadžime! (zaujmou bojové pozice jako předtím)

(Fanfáry z Libuše....všichni strnou....vchází prezident v doprovodu Tondy. Prezident má tenisovou raketu, Tonda mu nese další...Všichni přítomní padnou na kolena.....Daniel se nakloní k Václavovi.....)

Daniel: Bože! Já jsem se to....cítíte?! Podělal....to je trapné!

Václav: To nevadí! Pan prezident je na to zvyklý, myslím že to i tak trochu očekává. Klečte klidně, hlavně se nevrťte, ať to z vás nepadá na koberec!

(Prezident je evidentně rozladěn, začichá....jde beze slova k Marcelce, začichá..... pak k Danielovi...znovu začichá a rozzáří se...)

Prezident: Cítím, že víte co se sluší a patří když přijde hlava státu!

Marcela: U mě to není to co myslíte pane prezidente!

Prezident: (vyděsí se) Bože ta je ale šeredná! To se jen tak nevidí!

Marcela: Pane prezidente! Pomozte! Takhle hnusná jsem už vylezla z maminky, ale k tomu se mi přidal ten děsný puch, blechy, vši, štěnice, filcky, začala jsem kulhat a přestávám vidět!

Prezident: Hlasovala jste pro vstup do NATO a EU?

Marcela: Ano pane prezidente! Taky jsem přispěla na konto Míša! Gama nuž, Paraple, na olympioniky bez nohou a rukou, na hovězí pro hladovějící Indy a vepřové konzervy pro Muslimy v Sarajevu! No a do pytlíku trochu tý kostní dřeně!

Prezident: Vidím, že jsi dcero řádná občanka! (jde k ní a s přemáhaným odporem jí položí ruku na rameno)
Jsem prezidentem všech! I těch co děsně smrděj! Cítím s tebou moje žena měla něco podobného, jdi ihned do hradní nemocnice a řekni Mathému, ať ti něco píchne!

(Marcela mu líbá ruce a s díky odběhne kulhajíc a šmátrajíc do zákulisí)
Prezident jde dopředu na forbínu doprostřed.....utírá si ruce od smradu

Prezident: Otevřete prosím vás někdo okno ať sem jde čerstvý vzduch...

(Tonda odbíhá a slyšíme jak ho otvírá..... venku volá dav.....)

Dav: (z pásku) Lotři! Zloději! Idioti! Jděte už do hajzlu! Hanba!Fuj!
(zvonění klíčů)

Prezident: (Je mu trapně) Chuligáni! Myslím, že by to stačilo že? (Tonda zavře okno) Úplně nám to narušilo tu slavnostní atmosféru že? Začneme znova!

(Prezident se postaví do pozoru a všichni včetně jeho salutují....znovu fanfáry z Libuše....) (hlásí se Daniel.....)

Daniel: (začne se chechtat) Promiňte....já vím, že to není moc vhodný ale já to musím říct....já to nevydržím....

Prezident: (Dívá se na hodinky...) Ted' né! Později!

Daniel: Tak jo! Chlapík vyhraje ve sportce milion korun. Utíká celý šťastný domů, aby to mohl říct ženě. Ta sedí u stolu a pláče. Muž jí chytne kolem ramen a volá – miláčku! Vyhráli jsme milion korun! Koupíme nové auto, dostaneš Norkový kožich, pojedeme v zimě do Alp a v létě na Kanáry!
Žena však stále pláče a není k utišení.
Co je prosím tě? Nechápavě se ptá muž. Ty nemáš radost?
Umřela mi maminka! S pláčem mu oznamuje žena.
Muž vyskočí – spráskne rukama a křičí....
Joj! Když se daří! Tak se daří!

Máňa: No, není úžasný! Já ho žeru!

Prezident: Nechci se vás dotknout, jste všichni můj lid a já vás velmi ale opravdu velmi miluji, promiňte mi moji upřímnost, mám ale pocit, nejste tak trochu idioti?

Všichni: (neupřímně se smějí a tleskají mu)

Václav: Inu to víte! Jaký pán! Takový krám!

Prezident: Úplně nám to narušilo tu důstojnou atmosféru že? Začneme znovu!
(fanfáry z Libuše....přeruší je znovu Daniel)

Daniel: Promiňte, že ruším pane prezidente, ale není to blbý, že máte stejnou znělku jako ten před váma?

Máňa: Pan bankéř má pravdu! Nás prostý lidi hned napadne, že máte prázdnou makovici, když se opičíte po tom před váma....?

Prezident: Myslíte? (mávně rukou) Na něj už všichni zapoměli!

Daniel: (začne se chechtat) Promiňte pane prezidente, já vím že teď není vhodná chvíle, ale zapomněl bych to! Můžu?
(Začne aniž by počkal na souhlas...odstrčí prezidenta...)

Nadává žena manželovi. Ty seš tak strašnej kokot!
Ty seš neuvěřitelnej kokot, že jsem většího kokota neviděla!
Ty seš všech kokotů futrál!
Ty seš tak strašnej kokot, že až bude mistrovství světa kokotů tak budeš druhej!
Proč druhej? Ptá se manžel?
No protože jseš kokot!

(všichni se smějí mimo prezidenta, kterému je trapně....)

Máňa: No, není k sežrání?

Prezident: (uraženě) Doufám...že to nebyla narážka na mě? Myslím s tou znělkou....že mám prázdnou makovici.....?

Všichni: Ale vůbec! Ani nápad! No vyloučeno!

Daniel: Jak vás mohlo něco takového napadnout kokote! (bez reakce)

Václav: Pane prezidente, jsem sice v opozici ale když se neurazíte mám připraveny nějaké znělky pro případ kdy bych kandidoval na prezidenta.....

(Prezident je pobouřen.....)

Někdy....teda....třeba...později, až zhebnete!

Prezident: (spokojeně) Tak to jo! Až natáhnu bačkory dělejte si tu co chcete! V tom svinčíku co tu po mě zůstane! (směje se....)

Václav: Pust' to Toníku! (Toník odběhne do zákulisí.....)

(Ozve se „ Pochod komediantů,, z Prodané nevěsty)

Prezident: Jé! To je krásný.....(s otázkou v očích na ostatní.....)

Václav: (vykukne) Tak co?

Daniel: To né! To je blbý!

Prezident: Ale mě se to docela líbí.....nechtělo by to nějaký krásný text?

Daniel: Ono to pane prezidente už text má!

Víte co na to lidi v hospodě zpívaj?

Všichni: Ty kluku pitomá – ty si celej táta!

Ty kluku pitomá – ty si celej on!

Prezident: Tak to né! To né! To by si lidi mohli myslet, že de vo mě? Že?

Máňa: No to víte, to se nabízí!

Václav: (vykukne) A co tohle? Pustí znělku vozu zmrzlináře...)

Václav: (vykukne) Tak co?

Všichni: To je nádhera! To je panečku něco.....!

Prezident: (je nadšen) Poznávám to! Beethovenova devátá! Óda na radost! Slyším to často na tenise!

Václav: Máte geniální postřeh! Vsadím se, že vám hned potom přinese ochranka zmrzlinu....no? Je to tak?

Prezident: (je ohromen..) Úžasné! Člověče! Vy jste vědma! Genius!

Máňa: Však je také poslanec a poslanci to jsou ti nejlepší z nás!

Prezident: Dobrá! Odvolávám, že jste idioti! Byl to jen první dojem. Nechtělo by to ale opravdu nějaký důstojný krásný text?

Václav: Já bych věděl! Zanotuje...
At' žije náš prezident! At' žije náš prezident!

(pokyne Toníkovi – ten to pustí – dvakrát zazpívají...)

Všichni: At' žije náš prezident! At' žije náš prezident!
(potlesk a nadšení všech – chovají se jako ty kretění v US filmech – Houston NASA – objímání a plácání)

(Vběhne Marcela – je hnusná – nejhnusnější jak jen lze. všechno co bylo na ní krásné a sexy je nyní v prdeli. Hnusný boty, hnusný punčochy, staniolem vykrytý zuby – frňák – bradavice....atd dle fantazie)

(Všichni jsou ohromeni...)

Prezident: Jako kdyby vyšlo slunce! Kdo jsi božská krásko?

Václav: Nenacházím slov! Ani ústava není takhle nádherná!

Daniel: At' letím v pletivu do přehrady, jestli tohle není nejkrásnější ženská na světě!

Máňa: Bože! Ze mě snad bude lesba!

Tonda: (i on vyleze z portálu ohromen) Kdo jsi krásná neznámá?

Marcela: To jsem přeci já! Marcela! Vaše odporná smrdutá zablěšená kulhající a slepá Marcelka!

Daniel: To přeci není možné! To je zázrak!

Marcela: Ano! Je to zázrak! Zázrak lékařské vědy v prezidentské nemocnici! Stačil Acylpirin! Acylpirin různutej Viagrou! A trojitej klystýr, aby to hnusné ze mě vyšlo! Pan doktor Mengele mi řekl hned jak se na mě podíval... tak holka tebe zachrání jedině to, když se vysereš z podoby! No a....?!?! (pyšně se točí jako čamrda)

Tonda: No jo! Doktor Mengele je dobrej! A je úplně očištěnej! nezávislej soud mu potvrdil, že nebyl nacista!

Daniel: Ted' by to chtělo dobrej fór!

Má/Mar: Ano! Ano! (tleskají)

Daniel: Cikán si koupí z našetřenýho výživnýho Mercedes 600 SL, když se vrací domů do Chánova tak píchne. Vyměňuje si rezervu, když k němu přiskočí druhý cikán, třískne mu cihlou do předního skla a volá...výborně! Udělej mu kola a já mu udělám rádio! (řehtá se....)

Máňa a Marcela: (unisono) Není k sežrání? My ho milujem!

Prezident: Co se furt prosazuješ dědku? Nejsi tak trochu rasista? Takovýhle lži! Tohle by Romové nikdy neudělali!

Daniel: Myslíte že by nikdy nic nečmajzli?''

Prezident: Né! Že by si našetřili z výživného! Jste rasista!

Daniel: Nejsem! Posílám pravidelně peníze olympionikům bez rukou a nohou, na konto Míša, gama nůž, hovězí pro hladovějící Indy a vepřové konzervy pro muslimy v Sarajevu! A každý rok pytlík kostní dřeně! Takhle se přece nechová rasista? Přispívám také každý rok velkou částkou na vesničky SS!

Václav: Nemýlíte se...?Jste si jistý pane bankéři, že jde o vesničky SS, že se to tak jmenuje ?

Daniel: (dotčeně) Máte mě snad za hlupáka? Přeci vím, kam jdou moje peníze? Podívejte pane poslanče, tady mám potvrzení...(vyndá papír a čte....potvrzujeme příjem peněz na nákup Tygrů (vysvětluje) děti mají zřejmě svoje malé Zoo... jsme s pozdravem - podepsaná Eva Braunová členka představenstva a Reinhard Heidrich pokladník! (schovává papír)

Prezident: Vy ale umíte investovat! Máte už akcie podílového fondu Hromkočky?

Daniel: Hrom co?

Tonda: Hromkočky! Livie Klausová, Dáša Havlová a Petra Buzková!

Daniel: Musím je mít! Chci je! (odbíhá do zákulisí)

Máňa/Marcela: (unisono) Ó...jak je chytrý! My ho žerem!

Prezident: A víte děvčata, že já také umím vypravovat velmi veselé historky? Už jsem vám vyprávěl, jak na mě uchystali atentát? To se nasmějete....

(začne vyprávět..... story – Ringo – byznys)

Všichni: Ó....né.....!

Máňa/Marcela: Páni! My ho žerem!

Prezident: (je povzbuzen jejich reakcí a evidentně rozjetej)
Líbilo? A takovejch příběhů já znám....to takhle...
Nebo se na něco ptejte! Na cokoli!

Marcela: (přeruší ho) Pane prezidente....mohu....? Neurazíte se? Pane prezidente! Všichni jsme strašně napnutý a stále čekáme kdy už to bude? Kdy?

Máňa: Ano! Marcelka mluví za nás za všechny! Kdy už? Kdy?

Všichni: (unisono) Kdy?

Prezident: Kdy co?

Tonda: No....to jak jste řek, kdy už definitivně zvítězí pravda a láska nad lží a nenávistí....?

Prezident: To že jsem řek? Takováhle kravina ze mě nemohla nikdy vypadnout...!

Daniel: No vidíte! A už se tady válí!

(Prezident se chápavě rozzáří.....)

Prezident: Ted' mi to došlo! Vy si pletete prezidenty! Tohle řek ten přede mnou! (rozesměje se) Už chápu! Byl to dobrej chlap, ale jak se namazal nevěděl co mluví....!

Marcela: Myslíte že byl opilý?

Prezident: No přemýšlejte lidi! Cožpak takovouhle hovadinu může říct střízlivý člověk?
(všichni kroučí hlavama a souhlasně přikyvuji....)

Já mám jiné heslo! Chcete ho slyšet?

Všichni: Ano!

Prezident: Peníze všem! Chci prosadit všeobecné právo na peníze!

(začnou tleskat a jásat....)

Marcela: To je geniální! Jak jste na to přišel?

Prezident: Takovýhle věci mě napadaj na tenise! Rána do míčku a myšlenka, bum servis a další myšlenka, backhand – myšlenka

forhend – myšlenka! Jsou to většinou holé věty, ale to pak sestavím do takhle geniálních vět...Peníze všem! No řekněte najde se někdo komu se to nebude líbit? Peníze všem!

Máňa: Lidi zešílej radostí až se to dozvědí!

Tonda: Kdy už kdy?

Prezident: Co kdy?

Máňa: No kdy už peníze všem?

Prezident: No....zatím o tom nikde moc nemluvte, ale mám je slíbený z Bruselu! Podepsal jsem tam strašně výhodný smlouvy! Považte! Zaplatíme do EU sto milionů Euro a EU nám zdarmazdůrazňuju...úplně zdarma vyplatí dvacet milionů korun!

(všichni nechápavě zírají)

Prezident: Ano! Slyšíte dobře! Dvacet milionů korun! Za nic! Jen tak! Nic proto nemusíme dělat....žádný projekt...nic! Prostě peníze přijdou!

Prezident: Poláci a Maďaři tak úspěšní nebyli! Ty nezaplatí do EU nic! Ty jenom dostanou! Hlupáci! (všichni se smějí)

Marcela: To je neuvěřitelné! Až se to lidi dozvědí, zešílí radostí!

Václav: Ale...já...nevím...taky nechci vypadat jako rejpal a nespokojenec....ale jako poslanec...něco mi říká, že to není úplně v pořádku....my tam dáme sto milionů Euro a dostaneme dvacet milionů korun? (kroutí hlavou)

Něco se mi na tom nezdá? 100 mil. Euro dáme a 20 mil. Kč dostaneme.....?

Prezident: Ale boží prostoto!To nemůžete směšovat! To jsou dvě různé platby! (Ťuká si na čelo. Václav kroutí hlavou ale mlčí...)

**Dvě různé položky! Nemůžete přeci směšovat jabka a hrušky?
A pro nás je důležitá ta položka že nám dají 20 milionů!
Tak snad důvěřujete své vládě né? Vy jste nějaký rozvraceč!**

(ozve se zvuk hasičů.....hoří....hoří.....Tonda jde do portálu – hned se vrátí a volá nadšeně....

Tonda: Hoří Senát! Senátoři se zabouchli a nemůžou ven!

(znovu Houston – NASA)

Tonda: Když se daří! Tak se daří!

BANKO! KDE JSOU PRACHY MÍ ?

(znělka - Lili Marlén – přichází Dr. Kurve)

Prezident: (kleká si...) Přátelé! Přátelé! Přichází zmocněnec EU pro českou republiku můj vzácný přítel Dr. Kurve!

(ostatní také pokleknou...)

Václav: Bud'te vítán vaše Evropská jasnosti v českém Kocourkově!

Kurve: Povstaňte přátelé! Neklečte prosím! Jsme všichni jedna evropská rodina!

**Prezident: Přátelé! Slyšeli jste co říkala jeho Bruselská eminence!
Vstaňte.....vstaňte.... (vstávají ale jsou v servilním předklonu)
(německy)**

Dobrý den pane doktore, vážený pane zmocněnče.....

Sypal: (přeruší ho)

Vy mohl mluvit česky – já perfektně naučit mluvit, běhat psát i dělat zpívat vaše krásná jazyk! Já číst vaše presse....! jak vy žíkat – novina a dokonce psát ve vašem krásná jazyk verše.....sbírka jmenovat– Tschechische people – to dobrá lidi!

(obrací se k divákům....chtít vy slyšet?)

(aniž by čekal na reakci, ukloní se a spustí.....

**Míšu bolí zadeček
na posteli sebou háže!
Ještě se mu nazahojil
sloužil rok u hradní stráže!**

(ovace od přítomných)

Ringo: Ach....to je milé, to naši diváci jistě ocení. Tak dobrý den!

Sypal: Dobrá ráno, já vítat všechna vlastenec! Já moc lát že já pšidělená do česká Kocourkov. On Kocourkov v celá Evropa, ale tady největší! Tady on být doma!

Ringo: Kurve....

Sypal: Vy žíkat mi česky!

Ringo: Doktore Zatačko, vidíte vy jako nezaujatý cizinec nějaký podstatný rozdíl mezi čechy a ostatními národy v EU?

Sypal: Ja! Big rozdíl!

Ringo: V čem prosím vás....?

Sypal: Techechische people.....prominte prosím...(opraví se) česká lidi– to moc smutná člověk.....co jen ona zpívat ...to samá tragedy....moc smutný.....s písňě vanou depres – v česká rodina moc blbý nálada....

- Máňa:** Nerozumíme vám, to bude nějaké nedorozumění, nepochopení české poetiky, vždyt naše písňe jsou tak krásné....
- Sypal:** Vy jeden muž! Dovolte já zasmát....(neupřímny smích)
(vytáhne sešit....
Já dělat zapsat a všechno zpívat v Brusel! A oni plakat!
Moc plakat a být smutná! Jeden poslanec evropská parlament dokonce po moje zpěv – oběsit!
- Všichni:** (zděšeně) No to snad né.....????
- Sypal:** Ale ja! Yes! Třeba ten píseň – Ou boy ou boy are you home?
- Ringo:** (chvíli nechápe – přemýšlí... ááááá.....vy myslíte ach synku...synku, doma-li jsi...?)
- Sypal:** Si! Nebo.....(čte)
Když já být malá pacholíček, tak mi kůn šlápnout na malíček ouvej ouvej to to bolí, snad se mi malíček nezahojí....????
- Co žeknou v Bruselu? Co to být za neopatrná blbec, že nechat šlápnout? A co česká zdravotnictví? Oni malíček neumět zahojit....? Nebo.....
- A víte vy co ten malá nešika stalo dál???
- Když jsem byl maličký malušenký
pásl jsem koníčky u voděnky....chytili mna, pobili mna maličko živého nechali mňa....!
- No? Kde být česká polís? Kde policista chránit ubohá chlapec? No a česká les! Ta plná – samá zloděj!
Jaká ve vaše les bad situation!
(recituje polozpěvem dál....)
já do lesa nepojedu, já do lesa nepudu!
Kdyby na mě hajnej přišel on by mě vzal sekeru!

**Deutsche hajnej neděla krást sekera! Englisch hajnej
nebrat sekera, ale česká hajnej krást!**

aba....ja....(listuje....)

**kukačka už zakukala má panenka zaplakala
kukačko už nekukej – má panenka neplakej!**

**Co to za hloupá, blbá ženská, že plakat když slyšet pták?
ona slyšet a plakat!!!!???? Co ona dělat, když pak pták
vidět?**

**Jak ona chtít mít rodina, když ona nerad hodná pták
kukačka?**

Máňa/Marcela: My se ptáků nebojíme! Máme je rádi!

Kurve: (odbyde je mávnutím) Tópše já ukázat potom!

Evropská norma! Tši a půl centimetr!

uíí....voalá....nebo.....

Hořela lípa hořela – má milá pod ní seděla

jiskřičky na ní padali, mládenci pro ní plakali....

**(rozčílí se) Co vy za people? Když ona blbá hořet a neodejít, proč
česká mládenci koukat jak ona hořet a nepomocť!**

Dokonce ani nezavolat hasič!

(listuje stále více rozrušený...

**stavěli tesaři, zedníkům lešení na něm se zabilo
moje potěšení....**

Všichni: Potěšení moje, s modrejma očima...

Kurve: (dupe nohama) Nezpívat! Když stát neštěstí!

**Šajze! Lajdácký nekvalitní práce a nevinná zedník být
mrtvá!**

Co bezpečnost na pracoviště????

Oral jsem oral, ale málo – kolečko se mi polámalo!

Tatíček se ptá....orali jsi, ale na pomoc synek nejde zpravit kolečko co?

**Kačena divoká letěla z vysoka přišel na ní střelec
střelil jí do voka!**

Ringo: (je zaskočen argumenty – v rozpacích)
(nesměle).....do boka (ukazuje)

Sypal: (zarazí se) Ukazuje též na bok....ja....to nebýt voko?
A kde voko?

Ringo: Ukazuje na své oko

Sypal: Ach ja! Danke! Já pořád učit! Ale to být fuk! Sad'our
jeden!
Aine chuligán! Proč on střílet hodná kačena a v době kdy
zákon kačena chránit!

**A to mu nestačit! Ještě ustřelit křídlo a pravou nožičku..
smutně zaplakala spadla na vodičku!
Vy češi hrozná lidi! Pořád někoho zabít! Tady taky..(čte)
...počkej na mě mé srdce zastřelím ti zajíce.....**

(výhrůžně...) Vy slyšet? Slyšet vy všichni tady v sál i doma co čumět na
bedna???? No?
Víte vy proč on zabít hodná bezbranná zajíc???
Aby se ti zalíbila myslivecká čepice...čepice...!!!
Ja! Ano! Yes! Si! On zabíjet kvůli blbá pitomá čepice!
Aby se zalíbil holka, tak on vrah! A ještě o tom zpívat
v písnička?
Chtít pokračovat???? Hřbitove hřbitove.....
Nešťastný šafářův dvoreček....Už mě koně
vyvádějí....osiřelo dítě.....

(všichni pláčí a utírají si oči....)

Kurve: Já sofort tady dopis od Kofi Anan vy číst vy jeden prezidentská

mrcha jestli umět?

Prezident: EU zakazuje čechům s okamžitou platností zpěv národních a lidových písní!

Marcela: (ke Kurvemu) A co vážná hudba! Smetana! Dvořák! Janáček!

**Kurve: Co to žíkat? Braniboři dělat zabít! Dalibora vy popravít!
Rusalka a princ utopit! Kozina oběsit!
A ta ženská...no...jak vy žíct...**

Marcela: Janáček?

Kurve: Ja! Pastorkyňa otrávit! Dítě zabít! Taras Bulba zabít! Z mrtvého domu! Zápisník zmizelého! Jen číst....číst...

Prezident: (pokračuje) Češi se podrobí nařízení našeho zmocněnce Dr. Kurve!

Kurve: Od tohoto okamžiku až do odvolání zakazuju Čechům – Víno!

Všichni: (zděšení) Né!

Kurve: Ženy!

Všichni: Né!

Kurve: Zpěv!

Všichni: Né!

**Prezident: (rozčileně jde proti Kurvemu, který couvá.....)
To není možné!**

Václav: V hudbě život čechů!

Prezident: Co Čech to muzikant!

Kurve: Jestli všechna Čech taková muzikant jako ty – žádná škoda!

Máňa: Saháte nám na samu podstatu našeho života!

Tonda: Jsme konzervatoř Evropy!

Václav: A proč proboha taky Víno a ženy?

Kurve: To kvůli Morava! Tam zalézt do sklep chlastat víno a zpívat!
Jo! A všechna sklep zasypat!

Marcela: Zasypat Moravské sklípky?

Prezident: A proč ženy? Celá Evropa k nám jezdí šukat a nám to budete zakazovat?

Kurve: Aby vy už nemnožit! 10 milion taková neřád už stačit!
A jestli vy se zpečovat a neposlechnout, já zakázat vám i zaplatit EU 100 mil. Euro! My od vás nevzít!

Prezident: Slyšel jsi někdy ty evropskej skrčku slovo Domažlice? Vrch Vítkov? Sudoměř? Tachov? Rábí?

Václav: Jan Lucemburský! Jan Žižka! Jan Roháč z Dubé! Karel 4!
Prokop Holý!

Máňa: Lipany? Moravské pole? Bílá hora?

Tonda: (okřikne jí) To né ty huso!

Marcela: Jánošík! Miloš Zeman?

Václav: Ty né ty huso!

Tonda: Řekněte mu to pane presidente!

Všichni: Ano! (jásají a tleskají rukama)

Václav: Jen mu to řekněte! Koleduje si o to!

Všichni: Ano! Ano! Nasolte to do něj!

**Prezident: Dělán to jen v krajním případě ohrožení a dělám to nerad,
ale musím! Češi by bez vína žen a zpěvu vymřeli!
Tak poslouchej ty evropskej Kurve!
Jestli to teď hned neodvoláš, tak se seberu, půjdu do Bruselu..**

Všichni: (unisono) Všichni půjdem do Bruselu!

Prezident: Lehnu si tam na zem a budu dupat nohama!!!

Kurve: Klidně! (je trochu nejistý)

Všichni: (unisono) Lehneme si na zem a budem dupat nohama!

Kurve: Jen si poslušte! (machruje)

Prezident: Všechno tam rozbiju a zapálím!

Kurve: To neuděláte! (mává proti nim rukama)

Všichni: Všechno tam rozbijeme a zapálíme!

Kurve: Né! (v hrůze klekne, nebo upadne....couvá...)

Prezident: Odvoláš?

Kurve: Nemohu! Bože! Kofi mě zabije!

Prezident: Nebudu si ho držet!

Kurve: Vyrazí zděšený výkřik....né! To né! To není fér!

Všichni: Nebudeme si je držet!

Prezident: Tak si to zvaž pyšný úředníku! Umíš si představit jak bude vypadat ten váš Brusel, když si ho 10 mil. čechů nebude držet?

Kurve: To nám nemůžete udělat! Tolik lodiček nemáme!
Není to fér!

Tonda: Je to naše jediná zbraň! Silnější než ty vaše Grippy a F 16!

Prezident: Občani! bratři a sestry! Soudruzi! Jdeme!
(všichni učiní pohyb jako by si chtěli rozepnout poklopce...
(zanotují.....
Kdož sů Boží bojovníci.... a zákona jeho...

Kurve: Stůjte! Zadržte! Stůjte! Dobrá! Odvolávám zákaz! Vyhráli
jste! Můžete chlastat!
Můžete to....nó!

Máňa/Marcela: (lišácky mrkají...) My víme!

Kurve: A zpívat!

Prezident: (jde na forbínu a všechny utiší pohybem ruky...)
Vino nám můžou zdražit!

Ženský nám můžou odvést!
Ale zpěv! Ten nám vzít nemůžou!
Češi budou zpívat i když bude všechno v prdeli milý diváci!

(všichni jdou na forbínu a zpívají....)

NA BRUSEL VÁVRO! NA BRUSEL!

K O N E C